

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 17C/245/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2311218686
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hostovecká
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2018:2311218686.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Mariannou HOSTŤOVECKOU, v právnej veci žalobkyne: S. T., rod. T., nar. XX. X. XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXXX, trvale bytom XXX XX Š., E. XX, zast.: Advokátska kancelária FARDOUS PARTNERS, s.r.o., so sídlom 927 01 Šaľa, Hlavná 6, proti žalovanému: S. F., rod. F., nar. XX. X. XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXXX, trvale bytom XXX XX Š., E. XX, H. .Z. T. XX, zast.: JUDr. Eva Hrinková, advokátka so sídlom 831 51 Bratislava, Hečkova 18, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

rozhodol:

- I. Súd určuje, že do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov patria:
Nehnutelnosti zapísané na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Šaľa, odbor katastrálny, pre katastrálne územie Š., obec Š., a to
- parcela registra „B.“ č. XXXX/X - záhrady o výmere 695 m²,
 - parcela registra „B.“ č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1665 m²,
 - rodinný dom so súpisným číslom XXXX postavený na parcele registra „B.“ č. XXXX/X, a to v podiele 1/2 k celku.
- II. Súd vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak, že nehnuteľnosti uvedené vo výroku I. tohto rozsudku sa prikazujú do výlučného vlastníctva žalobkyne.
- III. Žalobkyňa je povinná za účelom vzájomného finančného vyrovnania bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaplatiť žalovanému sumu vo výške 72 218,65 eura a to do troch mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.
- IV. Súd stranám nepriznáva náhradu trov konania.
- V. Žalobkyňa a žalovaný sú povinní zaplatiť Slovenskej republike, na účet Okresného súdu Galanta, súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vo výške 5731,50 eura a to každý vo výške jednej polovice určeného súdneho poplatku, t. j. každý z nich vo výške 2865,75 eura a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

A/ ŽALOBA A VYJADRENIE ŽALOVANÉHO K ŽALOBE:

1. Žalobkyňa svojou žalobou doručenou súdu dňa 5. 8. 2011 žiadala, aby súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, ktoré zaniklo rozvodom manželstva strán sporu na základe rozsudku tunajšieho súdu pod sp. zn. 25C/293/2010 zo dňa 11. 10. 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 19. 10. 2010.

2. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že počas manželstva strany nadobudli do BSM podiel vo veľkosti 1/2-ice na nehnuteľnostiach zapísaných na správe katastra v Šali, vedené na LV č. XXXX, kat. úz. Š., a to rodinný dom s. č. XXXX na parc. č. XXXX/X, pozemok parc. č. XXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere 165 m² a pozemok parc. č. XXXX/X - záhrady o výmere 695 m². Na predmetných nehnuteľnostiach viazne farcha ČSOB, a.s. V súčasnosti je na vyššie špecifikovanom liste vlastníctva plomba z dôvodu podaného protestu prokurátora v dôsledku zápisu práva k nehnuteľnostiam na základe absolútne neplatnej manželskej dohody spísanej vo forme notárskej zápisnice F., F. XXXXX/XXXX, F. XXXXX/XXXX zo dňa 5. 10. 2009. Žalovaný nie je ochotný uzavrieť dohodou o vyporiadaní BSM, preto žalobkyňa navrhla, aby súd do masy zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva zahrnul nehnuteľnosti zapísané na správe katastra v Šali, vedené na LV č. XXXX, kat. úz. Š., a to rodinný dom s. č. XXXX na parc. č. XXXX/X, pozemok parc. č. XXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere 165 m² a pozemok parc. č. XXXX/X - záhrady o výmere 695 m², v prislúchajúcom podiele 1/2-ice k celku a zostatok úveru v ČSOB, a.s. Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva sa do výlučného vlastníctva žalobkyne prikazujú nehnuteľnosti zapísané na správe katastra v Šali, vedené na LV č. XXXX, kat. úz. Š., a to rodinný dom s. č. XXXX na parc. č. XXXX/X, pozemok parc. č. XXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere 165 m² a pozemok parc. č. XXXX/X - záhrady o výmere 695 m², v prislúchajúcom podiele 1/2-ice k celku, pričom žalobkyňa preberá aj zostatok úveru ČSOB, a.s. viaznuceho na predmetných nehnuteľnostiach. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému na vyrovnanie majetkovej hodnoty, ktorú pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva nadobudla vo väčšom rozsahu, sumu určenú podľa znaleckého posudku poníženú o prislúchajúcu časť úveru ČSOB, a.s. viaznuceho na predmetných nehnuteľnostiach.

3. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril a to podaním zo dňa 30. 12. 2011, v ktorom vyjadrení uviedol, že dňa 5. 10. 2009 strany sporu na notárskom úrade v Šali spísali notársku zápisnicu č. F., F. XXXXX/XXXX, F. XXXXX/XXXX s cieľom konečného vyporiadania BSM a majetkových vzťahov pre prípad rozvodu alebo smrti jedného z nich. Pôžičku voči ČSOB splatil žalovaný z predaja jeho bytu (1,5 mil. Sk.), dedičstva po rodičoch (600 000,- Sk), rôznymi pôžičkami od kamarátov, Home Creditu, pôžičkou od žalobkyninej sesternici a statočnou prácou. Do BSM nadobudli novinový stánok s tovarom. Spoločne nadobudli aj množstvo šperkov, svadobný dar - obraz od žalobkyninej mamy a iné veci. Žalobkyňa do splatenia pôžičky z ČSOB a.s. neprispela ani korunou ani centom. Do BSM však dala časť z polovice ceny záhradky, časť z polovice ceny dvoch garáží, ktoré musela predať. Predajná cena z časti tvorí rozdiel medzi výškou úveru z ČSOB a.s. a kúpnu cenou nehnuteľnosti, ktorá bola 3 337 702,- Sk, ktorú žalobkyňa žalovaný kompenzoval prenechaním novinového stánku aj s tovarom. Z BSM žalovaný požaduje len to, čo mu patrí a čo tam preukázateľne vložil. Do BSM treba zaradiť aj pôžičku zo ŠFRB, ktorú si vzali ešte žalobkyňa s prvým manželom a ktorú splatil žalovaný zo svojich výplát po dobu asi štyroch rokov vo výške 2 107,- Sk, spolu asi 100 000,- Sk. Financie z prenájmu bytu vo výlučnom vlastníctve žalovaného boli tiež použité na splátky úveru a úrokov, ktoré len do dnešných čias činia okolo 400 000,- Sk. Žalovaný uviedol, že hodnota jeho majetku v BSM je min. 99999,99 eura. Navrhol, že z vecí patriacich do BSM sa do výlučného vlastníctva žalobkyne prikazujú nehnuteľností zapísané na správe katastra v Šali, vedené na LV č. XXXX, kat. úz. Š. a to rodinný dom s. č. XXXX na parc. č. XXXX/X, pozemok parc. č. XXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere 165 m² a pozemok parc. č. XXXX/X - záhrady o výmere 695 m², v prislúchajúcom podiele 1/2 k celku, pričom žalobkyňa preberá zostatok úveru v ČSOB a.s. viaznuceho na predmetných nehnuteľnostiach. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému na vyrovnanie majetkovej hodnoty, ktorú pri vyporiadaní BSM nadobudla vo väčšom rozsahu sumu 99999,99 eura do 30 dní, poníženú o prislúchajúcu časť úveru ČSOB a.s. viaznuceho na predmetných nehnuteľnostiach; eventuálne z vecí patriacich do BSM sa do výlučného vlastníctva žalobkyne prikazujú nehnuteľností zapísané na správe katastra v Šali, vedené na LV č. XXXX v prislúchajúcom podiele 1/2 k celku, pričom žalovaný preberá zostatok úveru v ČSOB a.s. viaznuceho na predmetných nehnuteľnostiach. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému na vyrovnanie majetkovej hodnoty, ktorú pri vyporiadaní BSM nadobudla vo väčšom rozsahu sumu 99999,99 eura do 30 dní.

4. Podaním doručeným súdu dňa 26. 2. 2016 žalovaný doplnil, že úver z ČSOB, a.s. splácal iba on, bol vo výške 95 190,20 eura a ku dňu 24. 3. 2016 je zostatok 7427,47 eura a tento úver platí dodnes iba on. Boli dve mimoriadne splátky hypotekárneho úveru, v mesiaci 09/2008 vo výške 2 300 000,- Sk (76 346,- eur) a v mesiaci 09/2009 vo výške 6 500,- eur, čo bolo financované z predaja 1/4 domu po rodičoch sestre žalovaného (600 000,- Sk / 19 916,35 eura) a z predaja 3 izbového bytu žalovaného (1 366 000,- Sk / 45 342,89 eura). Ďalej platil aj úroky z úveru v ČSOB a. s. a dodnes aj platí, a preto ich žiada od žalobkyne späť. Ďalej žiada z BSM sumu 56 000,- Sk (1858,86 eura) vyplývajúcich zo zmluvy o prenájme jeho bytu, ktoré boli tiež použité na splácanie hypotekárneho úveru; sumu 20 000,- Sk (663,88 eura) vyplývajúcich zo zmluvy o prenájme bytu s druhým nájomcom; sumu 40 000,- Sk (1327,76 eura) zo zmluvy o úvere s Home Credit Slovakia, nakoľko tieto finančné prostriedky boli tiež použité na mimoriadnu splátku HÚ. Rovnako žiada o vyplatenie Poistenia bývania, ktoré je vinkulované v prospech ČSOB a. s., vo výške 177,75 eura; vyplatenie dane z nehnuteľnosti vo výške 1/2 zaplatenej čiastky mestu Š., cca. 90,- eur, za nezákonne nadobudnutú nehnuteľnosť; celú výšku zaplateného úveru v ČSOB a.s., odo dňa rozvodu, t. j. 4620,- eur; celú výšku žalovaným vyplateného úveru v ŠFRB (zmluvu uzavrel O. D. E. a S. E.), t. j. 22 x 70,01 eura, t. j. 1540,20 eura; zostatok HÚ v ČSOB a. s. prevezme žalobkyňa odo dňa právoplatností rozsudku OS GA. Poštový novinový stánok, nadobudnutý počas manželstva, podľa dohody prenecháva žalobkyňa aj so scudzeným tovarom.

B/ ĎALŠIE ÚSTNE A PÍ SOMNÉ VYJADRENIA STRÁN SPORU:

5. Na pojednávaní konanom dňa 24. 3. 2016 žalobkyňa uviedla, že do masy BSM patrí polovica nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX vedeného OÚ Šaľa, odbor katastrálny, pre kat. územie Š. a dve pasíva - úver v ČSOB, ktorého zostatok ku dňu 19. 10. 2010 je vo výške 9699,10 eura a úver v ŠFRB, ktorého zostatok ku dňu zániku manželstva nevie, tento sa čerpal vo výške 16 659,96 eura. Od rozvodu manželstva úver v ČSOB spláca žalovaný a v ŠFRB žalobkyňa. Nehnuteľnosti sa kupovali v podiele 1 za kúpnu cenu 3 367 702,- Sk (111 787,23 eura), pričom kúpna cena bola splatená vo výške 2 867 700,- Sk (95 190,20 eura) z úveru v ČSOB a sumu 500 002,- Sk (16 597,03 eura) splatila žalobkyňa z finančných prostriedkov poskytnutých rodinnými príslušníkmi. V tom čase celá nehnuteľnosť mala hodnotu 8 000 000,- Sk, a teda, čo žalovaný investoval do nehnuteľností (1 300 000,- Sk a 600 000,- Sk) zodpovedalo majetkovému právu, ktoré žalovaný nadobudol, teda peňažné prostriedky pretransformoval na vlastníctvo k nehnuteľnostiam. Preto je žalobkyňa toho názoru, že nie je možné pri vyporiadaní prihliadať na túto investíciu. Čo sa týka výnosov, ktoré žalovaný uvádza vo svojom vyjadrení na č. l. 140 - 141 (vyjadrenie z 26. 2. 2016 uvedené v bode 4. tohto odôvodnenia), a ďalších platieb, tieto všetky patrili do BSM a počas trvania BSM boli aj riadne spotrebované. Teda nie je dôvod, aby sa súd nimi zaoberal, pretože tieto v čase právoplatného rozvodu manželstva už neexistovali. To, že výnosy z nájmu bytu žalovaného v jeho výlučnom vlastníctve patria do BSM už bolo ustálené judikatúrou súdov SR. V čase, keď žalovaný prenajímal svoj byt, žalobkyňa prenajíkala 2 garáže, ktoré vlastnila a rovnako aj tieto výnosy spotrebovali so žalovaným počas manželstva a tieto patrili do BSM.

Rodinný dom z LV č. XXXX postavila žalobkyňa s jej prvým manželom a tento aj s pozemkami patrili do ich BSM, pričom po rozvode jej prvého manželstva sa vyporiadali s bývalým manželom tak, že polovica domu aj s pozemkami bola prepísaná na žalobkyňu, druhá polovica na ich dve spoločné deti. Prvý manžel jej dom nechal kompletne zariadený a keď sa zoznámila so žalovaným, ten prišiel bývať do tohto domu. Žalobkyňa premýšľala, že dom predám spolu s deťmi, na čo žalovaný navrhol, aby polovicu, ktorá patrí žalobkyňiným deťom, odkúpili ako manželia. Kúpnu cenu určil žalovaný s tým, že v tom čase mala nehnuteľnosť hodnotu takmer 8,4 mil. Sk a žalovaný určil cenu polovice nehnuteľnosti tak, že od nej odpočítal hodnotu pece, ktorá bola v dome postavená ešte pred uzatvorením manželstva a rovnako odpočítal hodnotu úveru zo ŠFRB. Žalobkyňa uviedla, že k domu má citovú väzbu a býva tam 16 rokov, považuje ho za svoj domov a preto žiada, aby ho súd prikázal do jej vlastníctva.

Žalovaný potvrdil, že žalobkyňa nadobudla nehnuteľnosti pôvodne s prvým manželom, ako aj to, že polovicu nehnuteľností odkúpili so žalobkyňou od jej detí. Táto polovica nehnuteľností patrí do BSM. Potvrdil, že podiel 1/2 na nehnuteľnostiach kúpili za cenu 3 367 702,- Sk (111 787,23 eura), a že táto kúpna cena bola financovaná tak, ako to uviedla žalobkyňa. Ďalej uviedol, že cca dňa 20. 9. 2008 bola možnosť mimoriadnej splátky úveru v ČSOB, ktorú uhradil v sume 1 300 000,- Sk (43 152,09 eura) z predaja bytu žalovaného, v sume 600 000,- Sk (19 916,35 eura) ako dedičstvo po jeho rodičoch, sumou 86 000,- Sk (2854,68 eura) z úveru z Home Creditu a sumou 100 000,- Sk (3319,39 eura), ktorú si požičal od kolegu, Róberta Helmeša, bytom Tešedíkovo; k tomu sa pripočítali aj úroky zo sumy 1 900

000,- Sk (63 068,45 eura), ktorú vložil na účet dcéry I.. Táto suma z úrokmi narástla na 2 008 573,68 Sk (66 672,43 eura). Všetky tieto peniaze vložil na mimoriadnu splátku úveru v prospech ČSOB.

Úver zo ŠFRB nepatrí do BSM, žalovaný však žiadal, aby súd prihliadol na to, že túto pôžičku splácal on síce počas manželstva a zo spoločných peňazí, avšak jedná sa o pôžičku výlučne žalobkyne a jej prvého manžela.

6. Na pojednávaní konanom dňa 3. 11. 2016 žalovaný uviedol, že do masy BSM patrí polovica nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX a úver voči ČSOB, a.s. Pôžička zo ŠFRB nepatrí do BSM, v čase uzatvorenia manželstva žalovaný o nej ani nevedel. Žalovaný súhlasil s tým, že by nehnuteľnosť zostala žalobkyňi, ktorá by bola povinná vyplatiť žalovaného sumou 100 000,- eur, pričom žalovaný by bol ochotný doplatiť úver voči ČSOB, a.s., ktorý spláca výlučne sám a to až doposiaľ. Žalobkyňa tento úver nespláca. Rovnako aj poisťku na dom platí výhradne žalovaný.

Žalobkyňa uviedla, že žalovaný vedel o pôžičke zo ŠFRB, čoho dôkazom je záložná zmluva z č. I. 242 spisu.

7. Na pojednávaní konanom dňa 30. 11. 2017 žalobkyňa uviedla, že k dnešnému dňu neexistujú pasíva, ktoré existovali ku dňu zániku BSM, nakoľko žalobkyňa tieto voči ČSOB aj voči ŠFRB v celosti splatila, a to dňa 10. 7. 2017 vo výške 8 728,93 eura voči ŠFRB a dňa 27. 7. 2017 voči ČSOB vo výške 6 712,- eur. Pri vyplatení žalovaného potom samozrejme žalobkyňa zohľadní aj doplatenie úverov, žalobkyňa zotrvala na tom, že má záujem o nehnuteľnosti.

Žalovaný uviedol, že čo sa týka sumy 99 999,- eur, ktoré žalovaný požaduje zaplatiť, zahŕňa zaokrúhlene všetky vnosy žalovaného do BSM, vrátane úhrady úveru ČSOB po rozvoze. Naďalej nesúhlasil z vyjadrením žalobkyne, že do BSM patrí aj pôžička zo ŠFRB s poukazom na § 534 OZ, pretože je toho názoru, že žalovaný neprebral záväzok prvého manžela žalobkyne voči ŠFRB.

8. V písomnom vyjadrení žalovaného zo dňa 26. 5. 2017 (č. I. 348 spisu) žalovaný uviedol, že strany sporu sú vlastníkami nehnuteľností zapísaných v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva XXXX, okres Š., obec Š., katastrálne územie Š., ako:

- a) pozemok registra „B.“ parc. č. XXXX/X, záhrady o výmere 695 m²,
- b) pozemok registra „B.“ parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere 165 m²,
- c) rodinný dom postavený na pozemku registra „B.“ parc. č. XXXX/X, číslo súpisné XXXX, ďalej len „nehnuteľnosti“.

Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaný vniesol do spoločného majetku nemalé finančné prostriedky - a to najmä na kúpu nehnuteľností, zveľadenie nehnuteľností a splácanie úverov, obe strany (a teda ja žalobkyňa) deklarovali svoju vôľu vlastníť nehnuteľnosti v podiele každý vo výške 1/2. Za týmto účelom strany sporu podpísali notársku zápisnicu č. F., F. XXXXX/XXXX, F. vypracovanú notárom JUDr. Karolom Kovácsom na Notárskom úrade v Šali. Strany sporu tak jednoznačným a nespochybniteľným spôsobom deklarovali svoju vôľu vlastníť rodinný dom každý vo výške 1/2. Následne sa však ukázalo, že podľa tejto notárskej zápisnice nie je možné do katastra nehnuteľností zapísať vlastníctvo žalovaného k 1/2 nehnuteľností. Z predložených dokladov žalovaným však vyplýva, že do spoločnej nehnuteľnosti, ktorú do dnešného dňa užíva výlučne žalobkyňa, vložil vlastné finančné prostriedky. Žalovaný vniesol do spoločného majetku vlastné finančné prostriedky vo výške;

- a) 1 500 000,- Sk, t. j. 49 790,- eur, ktoré nadobudol z predaja 3 izbového bytu vo výlučnom vlastníctve žalovaného,
- b) 600 000,- Sk, t. j. 19 916,- eur z finančných prostriedkov získaných z dedičstva po rodičoch žalovaného,
- c) žalovaný splácal úver poskytnutý Československou obchodnou bankou, a.s. vo výške 95 190,20 eura - na splatenie časti tohto úveru použil sumy uvedené pod písm. a) a b), zostatok stále spláca žalovaný po 70,- eur mesačne, po rozvoze zaplatil sumu vo výške 5530,- eur (k dátumu 30. 5. 2017),
- d) 56 000,- Sk, t. j. 1858,- eur, čo predstavuje sumu z nájmu bytu vo vlastníctve žalovaného nájomcovi 1/, ktoré vniesol do spoločnej nehnuteľnosti (na splácanie úveru),
- e) 20 000,- Sk, t. j. 663,- eur, čo predstavuje sumu z nájmu bytu vo vlastníctve žalovaného nájomcovi 2/, ktoré vniesol do spoločnej nehnuteľnosti (na splácanie úveru),

- f) 40 000,- Sk, t. j. 1327,- eur, čo predstavuje sumu zo zmluvy o úvere poskytnutý Home Credit Slovakia vnesenú do spoločnej nehnuteľnosti,
- g) finančné prostriedky vo výške 4620,- eur na splátky úveru Československou obchodnou bankou, a.s. po rozvoze manželstva,
- h) finančné prostriedky na splátky úveru zo Štátneho fondu bývania poskytnutého žalobkyni a jej predchádzajúcemu manželovi p, E. vo výške 1540,20 eura Štátnym fondom rozvoja bývania, spolu suma vo výške 85 208,20 eura.

Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaný si chce riešiť svoju bytovú otázku ako aj ku skutočnosti, že je jednoznačne v konaní preukázané, že vložil do spoločného majetku vlastné finančné prostriedky, žalovaný navrhuje, aby súd vydal rozsudok, ktorým určí, že jedinou vlastníčkou nehnuteľností zapísaných v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva XXXX, okres Š., obec Š., katastrálne územie Š.L., je žalobkyňa, na ktorú zároveň prechádza povinnosť platiť úver Československej obchodnej banke, a.s. s povinnosťou žalobkyne vyplatiť na vyrovnanie podielov z bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalovanému sumu vo výške 99 999,- eur, do troch dní odo dňa vyhlásenia rozsudku. Žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

9. Na uvedené reagovala žalobkyňa písomným podaním zo dňa 29. 6. 2017 (č. I. 364 spisu), v ktorom uviedla, že konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa riadi dispozičnou zásadou, v zmysle ktorej súd vyporiada len tie veci, resp. majetok, ktorý strany urobia predmetom konania. Podľa jej názoru tvorí masu majetku zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva:

- nehnuteľností vedené na LV č. XXXX, kat. úz. Š., v prislúchajúcom podiele 1/2-ice k celku; trhová hodnota týchto nehnuteľností bola zhodným prednesom strán sporu na pojednávaní dňa 24. 3. 2016 ustálená vo výške 99 500,- eur (polovica zo 199 000,- eur);
- zostatok hypotekárneho úveru vedeného v ČSOB, a.s. č. XXXXXX k 31. 5. 2017 vo výške 6818,37 eura, ku dňu rozvodu 19. 10. 2010 vo výške 9699,10 eura;
- zostatok úveru zo ŠFRB k 31. 5. 2017 vo výške 9381,34 eura, ku dňu rozvodu vo výške 14 350,- eur.

Do masy zaniknutého BSM patrí zostatok hypotekárneho úveru z ČSOB a.s. ku dňu zániku BSM vo výške 9699,10 eura, ku dňu 31. 5. 2017 vo výške 6818,37 eura. Splátky úveru v zmysle dohody medzi účastníkmi konania znášal žalovaný.

Do masy zaniknutého BSM, podľa názoru žalobkyne, patrí aj zostatok úveru zo ŠERB, ktorý žalovaný rozporuje. Podľa ust. § 143 OZ v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva. Všetky veci okrem zákonom stanovených výnimiek patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, sú to teda príjmy a úspory z pracovného a obdobného pomeru, z podnikateľskej činnosti, úspory, výhry z lotérií, výnosy z majetku. Poukázala na Zhodnotenie Najvyššieho súdu ČSSR Cpj 86/1971, R 42/1972: Rovnako výnosy, úžitky a prírastky veci patria do BSM, či už vec sama je v BSM alebo vo vlastníctve jedného z manželov. (Rozsudok NS ČR 22Cdo 798/2004).

V súvislosti s uzavretím Kúpnej zmluvy zo dňa 25. 9. 2007, v zmysle ktorej nadobudli účastníci tohto konania do bezpodielového spoluvlastníctva nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX, kat. úz. Š. v podiele 1/2-ice k celku uviedla, že dohodnutou kúpnu cenou bola čiastka vo výške 3 367 702,- Sk, t. j. 111 787,- eur. Dohodnutá kúpna cena bola účastníkmi dohodnutá aj s ohľadom na skutočnosť, že nehnuteľnosti boli už v tomto čase zaťažené ťarchou, a to už čerpaným úverom zo ŠFRB vo výške 16 596,96 eura, ktorý sa žalovaný písomne zaviazal uhradiť vo výške 50%, a ktorú skutočnosť dokumentuje jeho písomný záväzok na tejto listine. K dnešnému dňu tejto svoj písomný prejav vôle žalovaný nespochybnil. Nie je preto pravdou tvrdenie žalovaného, že o tomto úvere nevedel. Jeho tvrdenie tiež vyvracia skutočnosť, že tento úver sa splácal počas trvania manželstva, ako aj skutočnosti, že po čerpaní úveru z ČSOB, a.s. na úhradu čiastočnej dohodnutej kúpnej ceny vo výške 2 867 700,- Sk (95 190,20 eura), došlo následne k uzavretiu Záložnej zmluvy pre ŠFRB č. 405/1571/1997 dňa 27. 11. 2009 ako aj Dohody o poradí záložných práv medzi ČSOB a.s. a ŠFRB zo dňa 25. 11. 2009. Podľa ust. § 534 OZ, kto sa s dlžníkom dohodne, že splní jeho záväzok voči jeho veriteľovi, má voči dlžníkovi povinnosť poskytovať plnenie jeho veriteľovi. Veriteľovi z toho však priamo právo nevznikne. Dohoda medzi dlžníkom a treťou osobou uzavretá v zmysle tohto ustanovenia nespôsobuje zmenu v subjektoch ani v obsahu pôvodného záväzku. Dohodou sa zakladá nový, samostatný záväzkový právny vzťah iba medzi dlžníkom a treťou osobou. Formu dohody medzi dlžníkom a treťou osobou zákon nepredpisuje, možno ju urobiť hoc

aj ústne. Vzhľadom na dikciu zákona ako aj na prejav vôle žalovaného učineny pri uzavretí vyššie špecifikovanej kúpnej Zmluvy má žalobkyňa za to, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu platnej dohody o splnení časti záväzku vyplývajúceho z úveru poskytnutého zo ŠFRB vo výške 1/2-ice, z ktorého dôvodu toto pasívum patrí do masy majetku, ktorý je v tomto prípade nutné vysporiadať, nakoľko predpokladom je komplexné vyporiadanie majetkových vzťahov medzi bývalými manželmi, t. j. v širšom zmysle, t. j. do úvahy sa berú a vyporiadajú aj všetky pohľadávky a dlhy vzniknuté za trvania manželstva a ich spoločného hospodárenia.

K uplatnenej pohľadávke žalovaného na vrátenie toho, čo z vlastného investoval do spoločného majetku žalobkyňa uviedla, že z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalovaný nadobudol z predaja bytu 1 300 000,- Sk prevodom na účet a 66 000,- Sk platbou k rukám, a teda nie 1 500 000,- Sk; ďalej z predaja svojho podielu na nehnuteľnosti - rodičovskom dome vo výške 600 000,- Sk, teda celkom 1 900 000,- Sk. Uvedená suma potom zodpovedá aj prevodu na účet vo výške 2 000 000,- Sk, t. j. 66 387,84 eura dňa 4. 8. 2008. Následne dňa 3. 10. 2008 zo spoločného účtu účastníkov konania bola realizovaná mimoriadna splátka hypotekárneho úveru v ČSOB vo výške 2 300 000,- Sk. Z uvedeného je možné ustáliť, že z vlastných prostriedkov poskytol žalovaný čiastku vo výške 1 900 000,- Sk, t. j. 63 068,45 eura. Nie je v tejto súvislosti pravdou, že účet nebol spoločný, túto skutočnosť vyvracajú predložené výpisy z účtu, z obsahu ktorých sú zrejmé a nespochybniteľné aj vklady žalobkyne, a to i vo vyšších sumách, práve na účely spoločnej úhrady záväzkov z úverov. Rovnako tak sa aj žalobkyňa pričínila o úhradu splátok z majetku nadobudnutého predajom nehnuteľností v jej výlučnom alebo podielom spoluvlastníctve napr. z predaja garáže dňa 25. 3. 2008, vo výške 60 000,- Sk, z predaja garáže vo výške 180 000,- Sk dňa 7. 11. 2007, použila tiež nadobudnuté odstupné vo výške 86 295,- eur.

Všetky vyššie uvedené peňažné výnosy ako žalobkyne tak aj žalovaného uvádzané v písomnom vyjadrení zo dňa 26. 5. 2017 pod položkami d), e) a f) ako príjem z prenájmu bytu, považuje žalobkyňa za majetok patriaci do BSM s poukazom na vyššie uvedenú judikatúru, ktoré majetkové výnosy sa skonsumovali počas trvania manželstva po vzájomnom súhlase bývalých manželov, hypoteticky aj na úhradu úverov. Z uvedeného dôvodu má za to, že pohľadávky žalovaného špecifikované pod položkami d), e) a f) do masy majetku nepatria.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti do masy majetku, ktorú treba medzi stranami vyporiadať patria:

Aktíva:

Podiel 1/2-ice na nehnuteľnostiach vedených na LV č. XXXX, kat. úz. Š. v hodnote 99 500,- eur.

Pasíva:

Zostatok hypotéky ČSOB vo výške 9699,10 eura, zostatok hypotéky zo ŠFRB vo výške 14 350,- eur.

Nárok žalovaného na vrátenie toho, čo investoval do spoločného po odpočítaní protihodnoty, ktorú touto investíciou získal, a to hodnotu 1/4-iny nehnuteľností v čase uzavretia kúpnej zmluvy vo výške vo výške 7174,95 eura (63 068,45 eura - 55 893,50 eura).

10. V písomnom vyjadrení žalovaného zo dňa 22. 2. 2018 (č. I. 489 spisu) žalovaný uviedol, že vniesol do spoločného majetku vlastné finančné prostriedky celkom v sume 84 060,70 eura nasledovne:

- 66 672,43 eura, ktorá predstavuje súčet:

- sumy vo výške 45 342,89 eura (t. j. 1 366 000,- Sk), ktorú nadobudol z predaja 3 izbového bytu vo výlučnom vlastníctve žalovaného;

- sumy vo výške 19 916,- eur (t. j. 600 000,- Sk), ktorú nadobudol z finančných prostriedkov získaných z predaja podielu vo výške 1/4 k nehnuteľnostiam vedeným v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXX, kat. úz. Š.;

- 4628,- eur, ktoré obdržal žalovaný dňa 5. 10. 2009 ako vyrovnanie so sestrou žalovaného z predaja rodičovského domu žalovaného a jeho sestry;

- 5975,35 eura - platby úveru aj po rozvode manželstva vo výške cca 70,- eur (nakoľko výška splátok sa menila od 66,- eur do 75,- eur) mesačne od rozvodu manželstva (11. 10. 2010) až do 30. 9. 2017;

- 2390,04 eura - čo predstavuje nájomné za nájom bytu vo vlastníctve žalovaného za 18 mesiacov nájmu, pričom nájomné bolo dohodnuté vo výške 132,78 eura mesačne od 11. 7. 2006 do 27. 8. 2007 a od 1. 1. 2008 do 31. 5. 2008;

- 2854,68 eura (t. j. 86 000,- Sk) - pôžička od Home Credit Slovakia, a. s., splatená v celom rozsahu žalovaným;
- 1540,20 eura - splátky úveru do ŠFRB za žalobkyňu, pričom tento úver do BSM nepatrí.

11. Žalobkyňa v písomnom podaní zo dňa 10. 4. 2018 (č. I. 505 spisu) uviedla, že do masy zaniknutého BSM patrí

- 1/2 nehnuteľností vedených na LV č. XXXX, kat. úz. Š., ktorých hodnota je 99 500,- eur, z čoho na každú stranu pripadá suma 49 750,- eur;
- hypotekárny úver ČSOB a.s., č. XXXXXX - zostatok ku dňu zániku BSM (19. 10. 2010) vo výške 9699,10 eura, ktorý je k dnešnému dňu v celosti uhradený;
- úver zo ŠFRB - zostatok ku dňu zániku BSM (19. 10. 2010) vo výške 14 350,- eur, ktorý je k dnešnému dňu v celosti uhradený.

Nie je sporné, že nehnuteľnosti strany sporu nadobudli do BSM za kúpnu cenu 3 367 702,- Sk (v podiele 1/2 k celku), t. j. 111 787,- eur, pričom kúpna cena bola splatená jednak z úveru ČSOB vo výške 2 867 700,- Sk (95 190,20 eura) a taktiež sumou 500 002,- Sk (16.597,03 eura), ktorú splatila žalobkyňa z finančných prostriedkov poskytnutých rodinnými príslušníkmi. Tieto skutočnosti a spôsob financovania žalovaný potvrdil do zápisnice o pojednávaní dňa 24. 3. 2016 (č. I. 252 spisu). Vtom čase celá nehnuteľnosť mala hodnotu 8 mil. Sk, teda strany nadobudli podiel 1/2-icu k celku v hodnote 4 mil. Sk. Dohodnutá kúpna cena bola stranami dohodnutá tak, že od hodnoty nehnuteľnosti odpočítali hodnotu pece vo výške 60 000,- Sk, ktorá bola v dome postavená ešte pred uzatvorením manželstva (č. I. 245 spisu) a taktiež brali ohľad na skutočnosť, že nehnuteľnosti boli už v tom čase zaťažené farchou, a to už čerpaným úverom zo ŠFRB vo výške 16 596,96 eura. Strany sporu ustálili hodnotu týchto nehnuteľností v BSM (t. j. 1-ice nehnuteľností) na sumu 99 500,- eura, z čoho na každú stranu pripadá suma 49 750,- eur. Obaja účastníci súhlasili, že nehnuteľnosti nadobudne do svojho výlučného vlastníctva žalobkyňa.

Je nesporné a listinným dôkazom (č. I. 244 spisu) preukázané, že zostatok úveru ČSOB ku dňu právoplatnosti rozvodu, t. j. ku dňu 19. 10. 2010, bol 9699,10 eura, ktorý je k dnešnému dňu v celosti uhradený. Zostatok úveru vo výške 6712,- eur splatila žalobkyňa dňa 27. 7. 2017, pričom realizáciu platby preukazuje aj fotokópia výpisu z banky o úhrade pod variabilným symbolom XXXXXXXXXXX, špecifický symbol XXXXXXXX (č. I. 376 spisu).

S poukazom na 150 OZ žalobkyňa žiada, aby pri vyporiadaní masy BSM bola zohľadnená hodnota záväzku voči veriteľovi ČSOB vo výške 6712,- eur, ktorú žalobkyňa splatila po rozvode manželstva zo svojich výlučných finančných prostriedkov zo svojho výlučného účtu vedeného v UniCredit Bank, a to tak, aby žalovaný uhradil v rámci vyporiadania BSM 1/2 z tejto sumy, t. j. 3356,- eur.

Žalobkyňa má vedomosť o tom, že žalovaný po rozvode manželstva realizoval niekoľko platieb (splátok) spoločného hypotekárneho úveru v ČSOB zo spoločného účtu strán sporu, nemá však vedomosť o tom, koľko bolo týchto splátok a v akej výške. Z toho dôvodu žalobkyňa rozporuje sumu vo výške 5 975,35 eura (bod 3. vyjadrenia žalovaného zo dňa 22. 2. 2018), nakoľko žalovaný realizáciu týchto platieb v takejto celkovej výške dostatočne nepreukázal. Žalobkyňa zároveň poukazuje na skutočnosť, že žalovaný platby realizoval zo spoločného účtu manželov, ktorého finančné prostriedky patria do BSM. To znamená, že aj keby žalovaný platby v celkovej výške 5975,35 eura preukázal, čo sa však nestalo, pri vyporiadaní BSM by mala byť zohľadnená len 1/2 z tejto sumy.

Žalobkyňa rozporuje tvrdenie žalovaného, že o úvere ŠFRB nevedel, nakoľko toto tvrdenie nie je pravdivé a vyvracia ho skutočnosť, že tento úver sa splácal počas trvania manželstva zo spoločného účtu strán, vedeného v ČSOB na meno žalovaného, ako aj skutočnosti, že po čerpaní úveru z ČSOB, došlo následne k uzavretiu Záložnej zmluvy pre ŠFRB č. XXX/XXXX/XXXX dňa 27. 11. 2009 (č. I. 242 spisu), ako aj Dohody o poradí záložných práv medzi ČSOB a.s. a ŠFRB zo dňa 25. 11. 2009 (č. I. 243 spisu), o ktorej bol žalovaný informovaný. Vzhľadom na prejav vôle žalovaného učinенý pri uzavretí vyššie špecifikovanej kúpnej zmluvy, máme za to, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu platnej dohody o splnení časti záväzku vyplývajúceho z úveru poskytnutého zo ŠFRB vo výške 1/2-ice, z ktorého dôvodu toto pasívum patrí do masy majetku, ktorý je v tomto prípade nutné vyporiadať. V tejto súvislosti žalobkyňa taktiež poukázala na vyjadrenie samotného žalovaného (č. I. 26 - 29 spisu), kde žalovaný na str. 2 vyjadrenia (č. I. 27) uvádza, že: „Do hodnoty BSM treba zaradiť aj pôžičku zo ŠFRB... Pôžičku som platil ja zo svojich výplát po dobu asi štyroch rokov vo výške 2 107,- Sk. čo je spolu asi 100 000,-

Sk.“ Žalobkyňa začala predmetný úver ŠFRB splácať ešte počas trvania manželstva od 13. 1. 2010 zo svojich výlučných prostriedkov, a to z účtu vedenom v UniCredit Bank a splatila takto celkovo 700,10 eura (dôkaz: č. I. 278 - 279). Zostatok úveru ŠFRB ku dňu právoplatnosti rozvodu, t. j. ku dňu 19. 10. 2010, bol 14 350,- eur a ku dnešnému dňu je v celosti uhradený žalobkyňou.

Na základe vyššie uvedeného žalobkyňa žiadala, aby pri vyporiadaní masy BSM bola zohľadnená aj hodnota záväzku voči veriteľovi ŠFRB vo výške 700,10 eura, ktorú žalobkyňa splatila ešte počas trvania manželstva (1/2010-10/2010) zo svojich výlučných prostriedkov nachádzajúcich sa na účte UniCredit Bank (č. I. 278 - 279) a hodnota záväzku voči veriteľovi ŠFRB vo výške 8728,93 eura, ktorú žalobkyňa splatila po rozvode manželstva, a to tak, aby žalovaný uhradil v rámci vyporiadania BSM 1/2 z tejto sumy. Žalobkyňa zároveň rozporuje sumu 1540,20 eura za splátky úveru do ŠFRB, ktoré žalovaný žiada nahradiť žalobkyňou a opätovne zdôrazňuje, že tieto splátky boli uhradené za trvania manželstva zo spoločného účtu účastníkov konania a z ich spoločných finančných prostriedkov, teda vkladmi oboch účastníkov, ktoré sa zlievali do jedného spoločného účtu.

Žalovaný uviedol, že do spoločného majetku vniesol vlastné finančné prostriedky celkom vo výške 84 060,70 eura, ktoré tvrdenie žalobkyňa rozporuje a poukazuje na rozdielne tvrdenie žalovaného zaznamenané do zápisnice o pojednávaní dňa 3. 12. 2015 (č. I. 135 spisu), keď žalovaný uviedol, že „do spoločného majetku vložil sumu 2 100 000,- Sk“, čo predstavuje sumu 69 707,23 eura. Rozdiel vo vyjadreniach žalovaného je vo výške 14 353,47 eura. Tvrdenie žalovaného ohľadom sumy 84 060,70 eura, uvádzané v jeho vyjadrení, je zavádzajúce. Žalobkyňa má za to, že argumentácie žalovaného pri jednotlivých položkách vnosov, použité v jeho vyjadrení, sú primárne ovládané snahou žalovaného maximalizovať výšku peňažného vyrovnacieho podielu, ktorý by mala žalobkyňa vyplatiť žalovanému pri navrhovanom vyporiadaní BSM, čo by bolo akceptovateľné len vtedy, ak by skutočnosti, ktoré majú takýto následok vyvolať, boli z hmotnoprávneho hľadiska pravdivé a z procesného hľadiska žalovaným preukázané. V prípade skutočností uvádzaných žalovaným však nie je naplnené ani jedno z týchto hľadísk. K jednotlivým bodom vyjadrenia žalovaného žalobkyňa uviedla nasledovne:

- Žalobkyňa rozporuje vnos žalovaného vo výške 2 008 573,58 Sk (66 672,43 eura) a uvádza, že žalovaný do nehnuteľnosti investoval svoje výlučné finančné prostriedky v celkovej výške 1 966 000,- Sk, t. j. 65 259,24 eura (a to 1 366 000,- Sk, ktoré nadobudol z predaja bytu a 600 000,- Sk z predaja svojho podielu na nehnuteľnosti rodičovskom dome). Zvyšné finančné prostriedky vo výške 42 573,58 Sk (1 413,18 eura) nemožno považovať za vnos žalovaného, nakoľko sa jedná o úroky, o ktoré sa táto suma zhodnotila (Rozsudok NS ČR 22Cdo 798/2004). Celá nehnuteľnosť mala hodnotu 8 mil. Sk, teda strany nadobudli podiel 1/2-icu k celku v hodnote 4 mil. Sk. Žalobkyňa má za to, že investícia žalovaného vo výške 1 966 000,- Sk, t. j. 65 259,24 eura zodpovedá majetkovému právu, ktoré žalovaný nadobudol, teda tieto peňažné prostriedky pretransformoval na vlastníctvo k nehnuteľnosti. Preto zastáva názor, že nie je možné pri vyporiadaní prihliadať na túto investíciu žalovaného.

- Žalobkyňa ďalej rozporuje vnos žalovaného vo výške 4 628,- eura. Čestné prehlásenie sestry žalovaného Veroniky Nagyovej zo dňa 28. 10. 2016 o doplatení rozdielu z predajnej ceny domu vo výške 4628,- eur (139 423,- Sk), považuje žalobkyňa za účelovo vyprodukovaný dôkaz k prebiehajúcej konaniu o vyporiadanie BSM. Podľa žalobkyne je obdivuhodné, ako si môže sestra žalovaného s odstupom siedmich rokov pamätať presný dátum transakcie (transakcia mala byť realizovaná dňa 5. 10. 2009 a čestné prehlásenie je podpísané dňa 28. 10. 2016). Žalobkyňa zároveň poznamenáva, že žalovaný sa jej o takejto transakcii nikdy nezmiel a ona nemala o nej vedomosť. Zdôrazňuje, že o doplatení rozdielu z predajnej ceny domu vo výške 4628,- eur (139 423,- Sk) dňa 5. 10. 2009 sestrou žalovaného neexistuje žiadny písomný dôkaz. Taktiež podľa výpisov z účtu z tohto a nasledujúceho obdobia, je zrejmé, že nikdy neprebehla žiadna banková transakcia v uvedenej výške a na spoločný účet účastníkov nebol realizovaný ani vklad v takejto výške. Rovnako vnos v takejto výške a pôvodu neuvádza žalovaný v žiadnom zo svojich písomných vyjadrení a ani na jednom pojednávaní a jeho existenciu dostatočným spôsobom nepreukázal. Žalovaný má so svojou sestrou Veronikou Nagyovou nadštandardne dobré vzťahy, keď Veronika Nagyová je krstnou mamou syna žalovaného a taktiež sa stará o vnuka žalovaného.

- Žalobkyňa rozporuje aj vnos žalovaného vo výške 2390,04 eura a zotrváva na stanovisku, že všetky výnosy z nájmu bytu, ktorý bol vo výlučnom vlastníctve žalovaného, patrili do BSM. Podľa ustálenej judikatúry, ak bol byt nadobudnutý len jedným z manželov pred uzavretím manželstva, aj v tomto prípade

sú príjmy z prenájmu predmetného bytu predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Príjmy z prenájmu bytu nie sú súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov len v prípade, ak medzi manželmi došlo k uzavretiu dohody podľa 143a ods. 1 OZ o zúžení zákonom určeného rozsahu a obsahu bezpodielového spoluvlastníctva, teda ak by sa žalovaný so žalobkyňou zmluvne dohodol na vyňatí príjmov z prenájmu bytu z bezpodielového spoluvlastníctva, k čomu však nedošlo. Iným aplikovateľným postupom z hľadiska práva by bolo uzavretie dohody podľa 143a ods. 2 OZ, na základe ktorej by bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vzniklo až zánikom manželstva (napr. ku dňu právoplatnosti rozhodnutia súdu o rozvođe), pričom ani takáto situácia nenastala. Všetky takto získané výnosy, ktoré patrili do BSM, boli aj počas trvania BSM riadne spotrebované. Žalovaný nevyšiel súdu výšku celkového nájomného, ktoré prijal od jednotlivých nájomcov v priebehu príslušných nájomných vzťahov a v prípade, že takto získané finančné prostriedky celkom alebo sčasti použil, zároveň neuviedol a preukázal účel tohto použitia. V čase, keď žalovaný prenajímal svoj byt, žalobkyňa taktiež prenajíkala dve garáže, z ktorých jednu mala vo výlučnom vlastníctve a druhú garáž mala v podielovom spoluvlastníctve s jej deťmi. Všetky výnosy z prenájmu však deti ponechávali žalobkyňi. Oba tieto výnosy rovnako patrili do BSM a žalobkyňa ich spotrebovala spolu so žalovaným počas trvania BSM. Z predložených listinných dôkazov žalovaným: „Zmluva o prenájme bytu“ zo dňa 11. 7. 2006, „Výpoveď zo zmluvy o prenájme bytu“ zo dňa 25. 5. 2007 a „Výpoveď zo zmluvy o prenájme bytu“ zo dňa 24. 3. 2008 jednoznačne nevyplýva, aká bola reálna výška výnosu žalovaného z predmetných nájomov. Podľa čl. V bod 1 zmluvy o prenájme bytu zo dňa 11. 7. 2006 je výška mesačného nájomného 4000,- Sk a výška úhrady za služby a energie je 4500,- Sk. Podľa čl. V bod 2 predmetnej zmluvy, „nájomné a zálohy za služby a energie sa platia mesačne a to najneskôr do konca predchádzajúceho kalendárneho mesiaca, na účet prenajímateľa.“ Číslo účtu prenajímateľa nie je v zmluve uvedené, vo výpisoch z účtov založených v spise sa nenachádza žiadna platba vo vyššie špecifikovanej výške, ktorá by zodpovedala platbe za nájomné alebo zálohy za služby a energie. Podľa vedomostí žalobkyne, peniaze za prenájom bytu žalovaný použil aj na platenie výživného na maloleté deti, ktoré mal z prvého manželstva.

- Žalobkyňa rozporuje aj vnos žalovaného vo výške 2854,68 eura (t. j. 86 000,- Sk) - spotrebiteľský úver od Home Credit Slovakia, a.s. Žalobkyňa zdôraznila, že nemala žiadnu vedomosť o tom, že žalovaný uzavrel úverovú zmluvu s veriteľom Home Credit Slovakia, a.s. a zároveň upriamila pozornosť na podpis klienta, ktorý sa nachádza na listine „Úverová zmluva“ zo dňa 10. 9. 2008. Žalobkyňa spochybňuje, či túto úverovú zmluvu uzavrel a podpísal práve žalovaný, nakoľko podpis nachádzajúci sa na zmluve je zjavne odlišný od podpisu, aký pravidelne používa žalovaný (viď napr. č. I. 29, č. I. 142, č. I. 174, č. I. 181, č. I. 240, atď.).

Žalobkyňa vniesla do spoločného majetku vlastné finančné prostriedky vo výške 23 434,91 eura a to:

- a) 90 000,- Sk (2987,45 eura - titulom Kúpnej zmluvy zo dňa 7. 11. 2007; za predaj nehnuteľností kat. úz. Š. vedených na LV č. XXXX v podiele 1/2 v pomere k celku; (č. I. 247 spisu);
- b) 56 000,- Sk (1858,86 eura) - titulom Notárskej zápisnice zo dňa 18. 2. 2008, spísanej na Notárskom úrade v Sali, notárom JUDr. Alena Kováčsová pod sp. zn. F., F. XXXX/XXXX, za predaj nehnuteľností v kat. úz. Š., vedené na LV č. XXXX, č. XXXX a XXXX, (č. I. 249 spisu);
- c) 60 000,- Sk (1991,64 eura) - titulom Kúpnej zmluvy zo dňa 25. 3. 2008; za predaj nehnuteľností kat. úz. Š. vedených na LV č. XXXX;
- d) 500 002,- Sk (16 596,96 eura) - finančné prostriedky žalobkyne použité na úhradu časti kúpnej ceny nehnuteľností - 1/2 nehnuteľností vedených na LV č. XXXX, kat. úz. Š.. Tento vnos žalobkyne je nesporný, nakoľko žalovaný túto skutočnosť potvrdil do zápisnice o pojednávaní dňa 24. 3. 2016 (č. I. 252 spisu) a nikdy túto skutočnosť nerozporoval.

Zároveň žalobkyňa vkladala na spoločný účet strán sporu a to prostriedky minimálne vo výške 265 477,58 Sk (8812,24 eura). Žalobkyňa trvá na tom, že bežný účet č. J. vedený v ČSOB, a je spoločným účtom strán sporu, hoci je predmetný účet evidovaný len na meno žalovaného, avšak, nakoľko bol založený dňa 18. 9. 2007, teda počas trvania manželstva, patrí v zmysle 143 Občianskeho zákonníka do spoločného majetku strán sporu. Konštatujeme, že keďže strany sporu mali spoločný účet, zlievajú sa sumy vložené do BSM z výlučných prostriedkov oboch strán, ktoré boli následne investované na spoločný majetok a život manželov. Navyše z obsahu výpisov zo spoločného účtu strán sporu je zrejme a nespochybniteľné, že žalobkyňa rovnako realizovala vklady na tento spoločný účet, pričom samotný žalovaný túto skutočnosť v priebehu konania nikdy nerozporoval. Napríklad v období 10/2007 do 02/2009 žalobkyňa realizovala vklady:

dňa 3. 2. 2009 suma 109,- eur t. j. 3283,73 Sk (č. I. 213);

dňa 13. 1. 2009 suma 86,10 eura t. j. 2593,85 Sk (č. l. 212);
dňa 11. 12. 2008 suma 600,- Sk t. j. 19,92 eura (č. l. 211);
dňa 6. 8. 2008 suma 8000,- Sk t. j. 265,55 eura (č. l. 207);
dňa 14. 7. 2008 suma 31 000,- Sk t. j. 1029,01 eura (č. l. 206)
(pôvodný dátum 16. 7. 2008 žalobkyňa opravila v podaní na č. l. 528 na 14. 7. 2008);
dňa 28. 3. 2008 suma 180 000,- Sk t. j. 5974,91 eura (č. l. 202);
dňa 26. 10. 2007 suma 40 000,- Sk t. j. 1327,76 eura (č. l. 197);
t. j. celkovo spolu 265 477,58 Sk (8812,24 eura), ktoré finančné prostriedky boli okrem iného použité aj na platby splátok hypotekárneho úveru ČSOB a splátok úveru zo ŠFRB.

Na základe uvedených skutočností žalobkyňa navrhla, aby súd vydal rozsudok, ktorým určí, že do zomknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov patria 1/2 nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre kat. úz. Š., hypotekárny úver ČSOB, a.s. úver zo ŠFRB a vyporiadava BSM tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikáže uvedené nehnuteľnosti; žalobkyňa je povinná vyplatiť žalobcovi z titulu vyporiadania BSM vyrovnací podiel vo výške 18 244,57 eura.

12. Na uvedené reagoval žalovaný písomným podaním zo dňa 2. 5. 2018 (č. l. 512 spisu) v ktorom uviedol, že žalobkyňa nepreukázala vnos do BSM vo výške 500 002,- eura. Sumu vo výške 500 002,- eura poskytol žalovaný zo zárobkovej činnosti a z podnikania v novinovom stánku (začiatok podnikania od 3. 4. 2007), pričom uvedená skutočnosť je zrejímavá/vyplýva z výpisov z účtu, ktoré boli súdu predložené a ktoré sa nachádzajú v súdnom spise. Úver zo ŠFRB bol čerpaný žalobkyňou a jej predchádzajúcim manželom, táto ťarcha v čase prevodu vlastníctva domu na žalovaného nebola zapísaná na liste vlastníctva a žalovaný o uvedenej skutočnosti nevedel. Žalobkyňa hodnoverným spôsobom nepreukázala, že úver poskytnutý ŠFRB patrí do BSM strán sporu. Súd má za preukázané predloženými výpismi z účtu, že žalovaný po rozvode manželstva celkom zaplatil na splácanie hypotekárneho úveru poskytnutého ČSOB a. s. sumu vo výške 5975,35 eura. Uvedenú sumu žalovaný platil zo svojho osobného účtu v splátkach, platby vykonával po rozvode manželstva, čo potvrdila aj žalobkyňa (výpisy z účtu sú súčasťou súdneho spisu). Je nelogické, ak by išlo o spoločný účet, že by sa žalobkyňa nedomáhala od žalovaného vyporiadania aj zostatku na tomto účte, ak by ho skutočne považovala za spoločný. Preto jej obrana v tejto časti je len účelová a nepravdivá, a na tvrdenia žalobkyne ohľadne spochybňovania žalovaným zaplatenej sumy za hypotekárny úver ČSOB a. s. by súd nemal prihliadať.

Žalovaný celkovo zaplatil ČSOB a. s. sumu 5975,35 eura. Žalovaný nesúhlasí s tým, že žalobkyňa zo svojich prostriedkov zaplatila úver poskytnutý ČSOB vo výške 6712,- eur, pričom žiada od žalovaného zaplatarenie sumy vo výške 3356,- eur.

Žalobkyňa jednoznačne neuniesla dôkaznú povinnosť, nepredložila žiadne doklady preukazujúce, že úver zo ŠFRB do BSM strán sporu patrí. Uvedené ani objektívne preukázať nemožno, nakoľko úver ŠFRB bol poskytnutý žalobkyňi a jej predchádzajúcemu manželovi pred uzavretím manželstva so žalovaným a žalovaný o ňom ani objektívne vedieť nemohol. Skutočnosť tvrdená žalobkyňou, že vzhľadom na prejav vôle žalovaného učineny pri uzavretí kúpnej zmluvy má za to, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu platnej dohody o splatení časti záväzku vyplývajúceho z úveru poskytnutého zo ŠFRB vo výške 1/2 je právne absurdná (§ 34, § 35 ods. 1 a 2, § 37 ods. 1, § 39 a § 43a ods. 1 OZ). Medzi stranami sporu nedošlo, či už vedome alebo nevedome, k žiadnemu prevodu a/alebo prevzatíu povinnosti splácať úver poskytnutý ŠFRB, ktorý bol poskytnutý žalobkyňi a jej predchádzajúcemu manželovi. Jej tvrdenia sú právne absurdné a účelové. Absurdnosť tvrdení žalobkyne vyplýva aj z jej návrhu, aby do masy BSM strán sporu bol vložený úver poskytnutý ŠFRB ako aj sumy, ktoré zaplatila žalobkyňa počas manželstva so žalovaným (700,10 eura) tvrdiac, že boli platené z jej vlastného účtu, avšak splátky, ktoré splácal žalovaný v celkovej sume 1540,20 eura, rozporuje.

Žalobkyňa uviedla, že vložila do spoločnej nehnuteľnosti sumu vo výške 16 596,96 eura, čo predstavuje sumu finančných prostriedkov, ktoré jej údajne poskytli rodinní príslušníci. O uvedenej skutočnosti sa žalovanému nikdy nezmenila, uvedené ani nespomenula vo svojom návrhu na vyporiadanie BSM v tomto konaní a predovšetkým - uvedenú skutočnosť nepreukázala žiadnymi dôkazmi. Na jej tvrdenie o vnose sumy vo výške 16 596,96 eura nemožno pri vyporiadaní prihliadať. Rovnako je nepravdivé aj jej tvrdenie, že zo svojich prostriedkov vložila na účet dňa 16. 7. 2008 (ide o 14. 7. 2008 - ani vtedy nevložila

na spoločný účet žiadnu sumu a nie 16. 7. 2008), sumu 1029,01 eura, dňa 28. 3. 2008 sumu 5974,91 eura a dňa 26. 10. 2007 sumu 1327,76 eura, nakoľko tieto sumy vložil na účet žalovaný a nie žalobkyňa. Skutočnosť, že ich na účet vložila žalobkyňa žiadnymi dokladmi nepreukázala.

Žalovaný opakovane uviedol, že vniesol do spoločného majetku vlastné finančné prostriedky celkom vo výške 84 060,70 eura.

13. Žalobkyňa na uvedené reagovala písomným vyjadrením zo dňa 22. 5. 2018 (č. I. 526 spisu), keď uviedla, že žalovaný po prvýkrát rozporoval skutočnosti, ktoré predtým počas celého konania nepopieral a síce, že strany na kúpu nehnuteľnosti použili okrem úveru ČSOB aj finančné prostriedky vo výške 500 002,- Sk, ktoré žalobkyňa získala od svojich rodinných príslušníkov. Žalovaný túto skutočnosť ani raz v priebehu konania pred Okresným súdom Galanta nerozporoval, dokonca tento spôsob financovania žalovaný potvrdil na pojednávaní dňa 24. 3. 2016 (zápisnica o pojednávaní zo dňa 24. 3. 2016 (č. 1. 252 spisu)), z toho dôvodu túto skutočnosť nepovažovala žalobkyňa za spornú. Nie je možné dodatočne a už na záver konania niečo, čo už bolo preukázané rozporovať, nakoľko sa to prieči zásadám Civilného sporového poriadku. Dokazovanie sa nevykonávalo len z toho dôvodu, že žalovaný túto skutočnosť nerozporoval. Pre právnu istotu žalobkyňa preukazuje jej tvrdenie, že na vyplatenie sumy 500 002,- Sk použila jednak peňažné prostriedky od svojich rodinných príslušníkov a v časti svoje výlučné peňažné prostriedky, a to nasledovne:

1. suma vo výške 180 000,-Sk - vrátená pôžička E. G.;
2. suma vo výške 100 000,- Sk - dar od G. T.;
3. suma vo výške 100 000,- Kč (cca 121 500,- Sk) - dar od R. F.;
4. suma vo výške 100 197,64 Sk - vyplatené prostriedky z Korunového peňažného fondu;

SPOLU: 501 697,- Sk.

Suma vo výške 180 000,- Sk - žalobkyňa koncom roka 2004 požičala svojej sesternici E. G., nar. X. X. XXXX, finančnú hotovosť vo výške 180 000,- Sk za účelom financovania jazykového pobytu p. G. vo R. T. Žalobkyňa na tento účel vybrala zo svojich účtov vedených v UniBanke spolu 180 000,- Sk, a to z účtu č. XXXXXXXX/XXXX sumu 60 000,- Sk a z účtu č. XXXXXXXX/XXXX sumu 120 000,- Sk. E. G. finančné prostriedky vrátila žalobkyňi na jej žiadosť v septembri 2007, a to nasledovne: sumu 100 000,- Sk uhradila dňa 17. 9. 2007 vkladom na účet žalobkyne č. XXXXXXXX/XXXX vedený OTP Banke. Skutočnosť, že p. G. disponovala dostatočnou sumou peňažných prostriedkov preukazuje potvrdenie Slovenskej sporiteľne o výbere hotovosti vo výške 102 237,- Sk zo dňa 13. 9. 2007, z ktorých p. G. vložila 100 000,- Sk na účet žalobkyne dňa 17. 9. 2007. Zvyšnú sumu 80 000,- Sk p. G. vrátila žalobkyňi v hotovosti, pričom tento obnos finančných prostriedkov postupne vyberala zo svojho účtu v priebehu roka 2007 v menších čiastkach po 5000,- Sk, resp. 25 000,- Sk a zhromažďovala hotovosť za účelom odovzdania žalobkyňi. Pravdivosť vyššie uvedených skutočností potvrdila p. E. G. v čestnom prehlásení zo dňa 16. 5. 2018.

Suma vo výške 100 000,- Sk - čestným prehlásením zo dňa 10. 5. 2018 p. Gabriela Benkovičová, nar. 6. 3. 1952, potvrdila, že v r. 2007 darovala žalobkyňi finančnú hotovosť vo výške 100 000,- Sk, ktorú finančnú hotovosť žalobkyňa následne použila na vyplatenie kúpnej ceny nehnuteľnosti. Pani G. T. zároveň potvrdila, že rovnako ako žalobkyňi, finančne pomohla aj svojim synovcom, nakoľko nemala vlastné deti a svojich príbuzných finančne podporila.

Suma vo výške 100 000,- Kč (cca 121 500,- Sk) - čestným prehlásením zo dňa 11. 5. 2018 p. R. F., nar. XX. XX. XXXX, potvrdila, že v septembri 2007 darovala žalobkyňi (svojej dcére) finančnú hotovosť vo výške 100 000,- Kč (cca 121 500,- Sk), ktorú finančnú hotovosť žalobkyňa následne použila na vyplatenie kúpnej ceny nehnuteľnosti na E. K. XX v Š..

Suma vo výške 100 197,64 Sk - vyplatené prostriedky z Korunového peňažného fondu žalobkyne, vyplatené dňa 26. 10. 2007 na jej bankový účet č. XXXXXXXX/XXXX.

Z celkovej sumy peňažných prostriedkov 501 697,- Sk žalobkyňa použila sumu 500 002,- Sk tak, že sumu vo výške 300 000,- Sk uhradila svojmu synovi E. E. bankovým prevodom zo svojho účtu č. XXXXXXXX/XXXX na bankový účet svojho syna E. E. č. XXXXXXXX/XXXX v 2 splátkach a to tak, že dňa 19. 10. 2007 uhradila 1. splátku vo výške

200 000,- Sk a dňa 29. 10. 2007 uhradila 2. splátku vo výške 100 000,- Sk.

Zvyšné peňažné prostriedky vo výške 200 002,- Sk vyplatila E. E. v hotovosti, nakoľko tieto peňažné prostriedky mala k dispozícii v hotovosti od rodinných príslušníkov a E. E. s vyplatením v hotovosti súhlasil. Vzhľadom na dobré vzťahy so svojim synom, žalobkyňa nepožadovala od neho vystavenie potvrdenia o prevzatí hotovosti. Vyššie uvedené skutočnosti preukázala čestným prehlásením E. E..

Tvrdenie žalovaného, že sumu 500 002,- Sk poskytol zo zárobkovej činnosti a z podnikania v novinovom stánku nie je pravdivé a žalobkyňa ho považuje za účelové a hodnoverným spôsobom nepreukázané. Žalobkyňa nepoprela, že strany sporu podnikali v novinovom stánku, ale poznamenala, že v roku 2007 bola v novinovom stánku vykázaná strata a až v r. 2008 zaevidovali zisk.

Je nesporné a listinným dôkazom preukázané (fotokópia výpisu z banky o úhrade pod variabilným symbolom XXXXXXXXXXX, špecifický symbol XXXXXXXX (č. 1. 376 spisu)), že zostatok úveru ČSOB vo výške 6712,- eura splatila žalobkyňa už dňa 27. 7. 2017. Potvrdenie o výške pohľadávky banka vydala žalobkyni dňa 24. 7. 2017 na základe jej žiadosti zo dňa 17. 7. 2017. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa zostatok v celosti uhradila dňa 27. 7. 2017, nemohol žalovaný splácať úver až do 30. 9. 2017, tak ako žalovaný predložil rozpis platieb z ČSOB. Predložený rozpis považuje žalobkyňa len za informačný splátkový kalendár a z toho dôvodu rozporuje sumu vo výške 5975,35 eura. S poukazom na § 150 Občianskeho zákonníka žalobkyňa žiada, aby pri vyporiadaní masy BSM bola zohľadnená hodnota záväzku voči veriteľovi ČSOB vo výške 6712,- eura, ktorú žalobkyňa splatila po rozvode manželstva zo svojich výlučných finančných prostriedkov zo svojho výlučného účtu vedeného v UniCredit Bank, a to tak, aby žalovaný uhradil v rámci vyporiadania BSM 1/2 z tejto sumy, t. j. 3356,- eur.

Žalobkyňa zotrvala na svojich tvrdeniach ohľadne úveru ŠFRB. Nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že o existencii úveru zo ŠFRB nevedel, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že tento úver sa splácal počas trvania manželstva zo spoločného účtu strán sporu, vedeného v ČSOB na meno žalovaného, ako aj skutočnosti, že po čerpaní úveru z ČSOB, došlo následne k uzavretiu Záložnej zmluvy pre ŠFRB č. 405/1571/1997 dňa 27. 11. 2009 (č. 1.242 spisu), ako aj Dohody o poradí záložných práv medzi ČSOB a.s. a ŠFRB zo dňa 25. 11. 2009 (č. 1. 243 spisu), o ktorej bol žalovaný informovaný. Zároveň poukázala na listinný dôkaz - originál Kúpnej zmluvy zo dňa 24. 9. 2007 s vyznačeným vkladom č. V 2120/07, kde žalovaný na prvej strane kúpnej zmluvy vlastnou rukou rozpísal, čo sa zaväzuje uhradiť, pričom pri položke ŠFRB uviedol „ŠFRB - zaplatím 50%“, čo potvrdil aj svojim vlastnoručným podpisom.

Vzhľadom na prejav vôle žalovaného učený pri uzavretí vyššie špecifikovanej kúpnej zmluvy, má žalobkyňa za to, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu platnej dohody o splnení časti záväzku vyplývajúceho z úveru poskytnutého zo ŠFRB vo výške 1/2-ice, z ktorého dôvodu toto pasívum patrí do masy majetku, ktorý je v tomto prípade nutné vyporiadať.

Žalobkyňa zároveň rozporovala sumu 1540,20 eura za splátky úveru do ŠFRB, ktoré žalovaný žiada nahradiť žalobkyňou a opätovne zdôrazňuje, že tieto splátky boli uhradené za trvania manželstva zo spoločného účtu účastníkov konania a z ich spoločných finančných prostriedkov, teda vkladmi oboch strán, ktoré sa zlievali do jedného spoločného účtu.

Tvrdenie žalovaného ohľadom sumy 84 060,70 eura je zavádzajúce. Žalobkyňa má za to, že argumentácie žalovaného pri jednotlivých položkách vnosov, použité v jeho vyjadrení, sú primárne ovládané snahou žalovaného maximalizovať výšku peňažného vyrovnacieho podielu, ktorý by mala žalobkyňa vyplatiť žalovanému pri navrhovanom vyporiadaní BSM, čo by bolo akceptovateľné len vtedy, ak by skutočnosti, ktoré majú takýto následok vyvolať, boli z hmotnoprávneho hľadiska pravdivé a z procesného hľadiska žalovaným preukázané. V prípade skutočností uvádzaných žalovaným však nie je naplnené ani jedno z týchto hľadísk.

Žalobkyňa opätovne uviedla, že vnesla do spoločného majetku vlastné finančné prostriedky vo výške 23 434,91 eura. Žalobkyňa trvala na tom, bežný účet č. J. vedený v ČSOB, a.s. je spoločným účtom účastníkov konania. Hoci je predmetný účet evidovaný len na meno žalovaného, avšak nakoľko bol založený dňa 18. 9. 2007, teda počas trvania manželstva, patrí v zmysle § 143 Občianskeho zákonníka do spoločného majetku strán sporu.

14. Na záver žalovaný písomným podaním zo dňa 17. 5. 2018 (č. I. 547 spisu) navrhol, aby súd prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne podiel vo výške 1/2 k nehnuteľnostiam, ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXX, okres Š., obec Š., katastrálne územie Š., ako pozemok parcely registra „B.“ parcelné číslo XXXX/X, záhrady o výmere 695 m², pozemok parcely registra „B.“ parcelné číslo XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 165 m² a rodinný dom postavený na pozemku parcely registra „B.“ parcelné číslo XXXX/X, číslo súpisné XXXX. Zároveň, aby žalobkyňu súd zaviazal k povinnosti zaplatiť žalovanému vyrovnací podiel vo výške 122 189,41 eura, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a žalobkyňa ďalej zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania v celom rozsahu. Svoj žalobný petít odôvodnil nasledovným výpočtom:

Masa BSM Hodnota Vyrovnací podiel

Nehuteľnosť 99 500,- eur 49 750,- eur (zaplatí žalobkyňa žalovanému)

Splátky úveru ČSOB
(zaplatené žalobkyňou po rozvede) 6712,- eur 3356,- eur (zaplatí žalobkyňa žalovaný)

Splátky úveru ČSOB
(zaplatené žalovaným po rozvede) 5975,35 eura 5975,35 eura (zaplatí žalobkyňa žalovanému)

Splátky úveru ŠFRB
(zaplatené žalovaným za žalobkyňu) 1540,20 eura 1540,20 eura (zaplatí žalobkyňa žalovanému)

Úver Home Credit
(zaplatený žalovaným) 2854,68 eura 1427,34 eura (zaplatí žalobkyňa žalovanému)

Vnos žalovaného
(bod.1 a 2 str. 4 vyjadrenia z 2. 5. 2018) 71 300,43 eura

Vnos žalovaného 2390,04 eura
(z nájomného za nájom bytu vo výlučnom vlastníctve)

Vnos žalobkyne 6837,95 eura
(čl. III písm. a) až c) vyjadrenia žalobkyne zo dňa 10. 4. 2018)

Žalobkyňa zaplatí žalovanému: 58 692,89 eura (49 750,- eura + 5975,35 eura + 1540,20 eura + 1427,34 eura) - 3356,- eur (úver ČSOB zaplatený žalobkyňou po rozvede) = 55 336,89 eura;

Vnos žalovaného: 73 690,47 eura, t. j. 55 336,89 eura + 73 690,47 eura = 129 027,36 eura;

Vnos žalobkyne: 6837,95 eura, t. j. 129 027,36 eura - 6837,95 eura = 122 189,41 eura.

Celkom žalobkyňa zaplatí žalovanému sumu 122 189,41 eura.

15. Súd sa oboznámil s obsahom spisu a listinnými dôkazmi v ňom založených - Osvedčenie o dedičstve pod D 50/01 D not 60/01 zo dňa 3. 4. 2001, Kúpna zmluva zo dňa 28. 5. 2008, Kúpna zmluva zo dňa 2. 7. 2008, Úverová zmluva zo dňa 10. 9. 2008 Home Credit Slovakia, a.s., Rozsudok Krajského súdu v Bratislave pod č. k. 3S/135/2011 - 47 zo dňa 16. 4. 2013 v spojení s Rozsudkom Najvyššieho Súdu SR pod č. k. 1Sžr/129/2013 - 72 zo dňa 30. 10. 2014, bankové výpisy, LV č. 3906 pre kat. úz. Š., spis ŠFRB, Zmluva o úvere z ČSOB č. XXXXXX, ako aj ďalším dôkazovým materiálom vzťahujúcim sa na vec, vyslúchol strany sporu, oboznámil s písomnými vyjadreniami strán a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

C/ SKUTKOVÉ ZISTENIA SÚDU:

16. Rozsudkom tunajšieho súdu pod sp. zn. 25C/293/2010 zo dňa 11. 10. 2010, právoplatným dňa 19. 10. 2010, súd manželstvo S.Á. F., rod. T., nar. XX. X. XXXX, a S. F., nar. XX. X. XXXX, uzavreté dňa XX. X. XXXX v J., rozviedol. BSM vzniklo teda dňa XX. X. XXXX a zaniklo dňom 19. 10. 2010.

17. Na základe Osvedčenia o dedičstve pod D 50/01 D not 60/01 zo dňa 3. 4. 2001 (č. I. 151 spisu), žalovaný ako syn po neb. R. F., rod. H., svojej matke, zdedil podiel 1/4 k celku na nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX pre kat. úz. Š., parc. č. XXXX/X - záhrada o výmere 289 m², parc. č. XXXX/X- zastavaná plocha o výmere 411 m² a dom č. súp. XXX - ocenené znalcom O.. E. (rodinný dom, ploty, studňa, vedľajšie stavby, vedľajšia stavba, vonkajšie úpravy, pozemky a trvalé porasty) sumou 859 380,- Sk (28 526,19 eura). Na podiel 1/4 k celku tak pripadá suma 7131,55 eura. Kúpnu zmluvou zo dňa 2. 7. 2008 (č. I. 178 spisu) žalovaný predal svoj podiel 1/4 na uvedených nehnuteľnostiach za kúpnu cenu 600 000,- Sk (19 916,35 eura).

18. Počas manželstva žalovaný predal 3 izbový byt v jeho výlučnom vlastníctve v Š. - R. na J. K.. XXXX/ X za sumu 1 366 000,- Sk (45 342,89 eura) a to kúpnu zmluvou zo dňa 28. 5. 2008 (č. I. 184 spisu).

19. Dňa 10. 9. 2008 uzatvoril žalovaný s Home Credit Slovakia, a.s. úverovú zmluvu na poskytnutie úveru vo výške 86 000,- Sk (2854,68 eura), ktorá bola ukončená jednorazovým dohradením úveru v bezúročnom období dňa 17. 10. 2008 (č. I. 157 a 160 spisu), t. j. žalovaný uhradil na úver sumu 2854,68 eura.

20. Dňa 26. 9. 2007 uzatvorili strany sporu s ČSOB, a.s. Zmluvu o poskytnutí hypotekárneho úveru reg. č. 056221, na základe ktorej ČSOB, a.s. poskytla stranám úver vo výške 2 867 700,- Sk (95 190,20 eura) na kúpu 1/2 nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX v kat. úz. Š.. Splatnosť úveru bola dohodnutá do 20 rokov od termínu jeho dočerpania, mesačné splátky do 20. dňa v mesiaci vo výške 21 533,02 Sk (714,77 eura). Je nesporné a listinnými dôkazmi preukázané (potvrdenia banky o zostatku úveru ku dňu zániku BSM z č. I. 282 spisu a fotokópia výpisu z banky o úhrade pod variabilným symbolom XXXXXXXXXXXX, špecifický symbol XXXXXXXXXXX (č. 1. 376 spisu)), že zostatok úveru ČSOB, a.s. bol ku dňu zániku BSM, t. j. k 19. 10. 2010, vo výške 9651,36 eura istina a 47,74 eura úroky, t. j. spolu eura 9699,10 eura a zostatok úveru vo výške 6712,- eura splatila žalobkyňa už dňa 27. 7. 2017 (bankový výpis z č. I. 376 spisu), čím zanikol záväzok voči ČSOB, a.s. jeho splnením. Splácanie úveru po rozvode manželstva (t. j. po 19. 10. 2010) bolo nasledovné:

- žalobkyňa uhradila zostatok úveru vo výške 6712,- eur dňa 27. 7. 2017
- žalovaný uhradil podľa predložených výpisov z banky splátky nasledovne:

20. 9. 2010 - 79,59 eura (výpis z banky z č. I. 436 spisu)
20. 10. 2010 - 78,23 eura (výpis z banky z č. I. 435 spisu)
20. 6. 2012 - 74,13 eura (výpis z banky z č. I. 419 spisu)
20. 6. 2013 - 69,18 eura (výpis z banky z č. I. 418 spisu)

t. j. spolu 301,13 eura. Podľa matematického výpočtu však uhradil rozdiel zostatku úveru ku dňu zániku manželstva a splatenia zostatku žalobkyňou, t. j. 9699,10 eura - 6712,- eur, t. j. 2987,10 eura. Súd vychádzal z toho, že žalobkyňa nespochybnila splácanie úveru žalovaným a pokiaľ úver bol ku dňu zániku BSM vo výške 9699,10 eura a žalobkyňa na jeho definitívne splatenie uhradila sumu 6712,- eur, potom tento rozdiel musel splatiť jedine žalovaný. Žalovaný nepreukázal, že by po rozvode manželstva splatil úver vo vyššej sume, nakoľko ním predložené výpisy z bánk sú za obdobie trvania manželstva (č. I. 183, 194 - 231, 412 - 415 a 438 - 473 spisu), len vyššie uvedené 4 výpisy preukazujú platenie úveru v ČSOB, a.s. po rozvode manželstva, čo je dôkazom o jeho vnose z výlučného majetku do majetku v BSM. Rukou písané splátky úveru, ktoré žalovaný súdu predložil, sú právne irelevantné.

21. Zo spisu ŠFRB (č. I. 291 - 342 spisu) súd zistil, že dňa 16. 4. 1997 podal prvý manžel žalobkyne - D. E., vtedy ženatý so žalobkyňou (manželstvo uzatvorili dňa 14. 4. 1984), žiadosť o poskytnutie podpory z prostriedkov ŠFRB na výstavbu domu na E. K. v Š.. Dňa 12. 3. 1997 bolo manželom E. vydané stavebné povolenie pod č. XXXX/XX/V.-J. na stavbu rodinného domu na pozemku č. XXXX v kat. úz. Š.. Dňa 30. 9. 1999 bolo vydané kolaudačné rozhodnutie pod č. R.-G. na povolenie užívania stavby rodinného domu v kat. úz. Š., obec Š. na pozemku XXXX/X. Dňa 24. 9. 1997 uzatvorili manželia E. so ŠFRB zmluvu o poskytnutí podpory vo forme úveru, nenávratného príspevku (č. I. 275 spisu). Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru - nenávratného príspevku pre účel v súlade s § 5 ods. 1 písm. a) na výstavbu rodinného domu v Š.. Veriteľ poskytol pre uvedený účel v súlade s § 9 zákona č. 124/1996 Z.z. a nasl. predpisov prostredníctvom financujúcej Investičnej a rozvojovej banky, a.s. Bratislava dlžníkovi podporu formou:

- a) úveru vo výške 500 000,- Sk (16 596,96 eura),
- b) nenávratného príspevku vo výške 150 000,- Sk (4979,09 eura), t. j. spolu 21 576,05 eura.

Zostatok úveru ŠFRB bol ku dňu zániku BSM, t. j. k 19. 10. 2010, vo výške 14 401,95 eura (11 248,74 eura istina a 3153,20 eura úroky).

Dňa 27. 11. 2009 uzatvorili už strany sporu ako manželia (t. j. žalobkyňa a žalobca) so ŠFRB záložnú zmluvu č. XXX/XXXX/XXXX, predmetom ktorej bolo zriadenie záložného práva na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa voči záložcom v súlade so zmluvou č. 405/1571/1997 o poskytnutí podpory tým, že úver činí 16 596,96 eura (500 000,- Sk) a zaisťovacia pohľadávka jeden a pol násobku úveru, t. j. 24 895,44 eura (750 000,- Sk). Rozhodnutím Správy katastra Šaľa zo dňa 29. 1. 2010 pod č. R. XXXX/XX bol povolený vklad záložného práva do katastra nehnuteľností v prospech ŠFRB. Žalobkyňa vyrovnala zostatok na úvere, ako to vyplýva z listu ŠFRB z č. I. 510 a 511 spisu a to dňa 10. 7. 2017 vo výške 8728,93 eura (bankový výpis z č. I. 376 spisu), na základe čoho podal ŠFRB na katastrálny odbor návrh na výmaz záložného práva. Žalovaný tvrdí, že na úver uhradil sumu 1540,20 eura, ktorú žida započítať ako jeho vnos do BSM.

22. Počas manželstva so žalovaným žalobkyňa vlastnila aj dve garáže (jednu vo výlučnom vlastníctve, druhú v podielovom spoluvlastníctve so svojimi deťmi) v kat. úz. Š., ktoré predala a výnos z predaja bol spotrebovaný počas trvania manželstva.

D/ PRÁVNÝ STAV:

23. Podľa § 143 OZ, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa § 148 ods. 1 OZ, Zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

Podľa § 149 ods. 1 OZ, Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

Podľa § 149 ods. 3 OZ, Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

24. Občiansky zákonník formou bezpodielového spoluvlastníctva upravuje spoločenstvo vlastníckych práv manželov k veciam, ktoré nadobudli počas trvania manželstva. Pre bezpodielové spoluvlastníctvo je charakteristické, že manželia nemajú kvantitatívne určený podiel na vlastníckom práve k spoločnej veci. Bezpodielovosť účasti na výkone spoluvlastníckych práv a povinností je preto jedným z pojmových znakov tohto spoluvlastníctva medzi manželmi. Ďalším je zásada rovnoprávnosti manželov a zásada spoločnej a rovnakej účasti na nadobúdaní práv. Vznikom manželstva vzniká aj bezpodielové spoluvlastníctvo manželov ku všetkému, čo môže byť predmetom vlastníctva fyzickej osoby a čo manželia, resp. niektorý z nich, nadobudli za trvania manželstva okrem výnimiek uvedených v ustanovení § 143 a 143a. Subjektmi bezpodielového spoluvlastníctva môžu byť iba manželia. Vznik, trvanie a zánik bezpodielového spoluvlastníctva sú teda zásadne podmienené vznikom, trvaním a zánikom manželstva. Zákon nevyžaduje, aby manželia spolu fakticky žili a tvorili spoločnú domácnosť (Zrušenie spoločnej domácnosti nemá za následok zánik bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Predmetom vyporiadania, ktoré spočíva v zistení a rozdelení spoločného majetku, môže byť len majetok, ktorý existuje ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva ako spoločný (R 104/1967)). Predmetom bezpodielového spoluvlastníctva sú všetky hmotné veci (hnuteľné i nehnuteľné), ktoré nadobudol niektorý z manželov zákonom dovoleným spôsobom (kúpnu zmluvou, spracovaním, vydržaním a pod.) za trvania manželstva, s výnimkou

- a) vecí získaných dedičstvom,
- b) vecí získaných darovaním,

- c) vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a
- d) vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

Ad a): Veci získané dedičstvom nadobúda manžel, ktorý je dedičom, do svojho výlučného individuálneho vlastníctva. Ak dedičstvom nadobudnú vec obaja manželia spoločne (napr. závetom), ide o podielové spoluvlastníctvo, a nie o bezpodielové spoluvlastníctvo. Podiely sú v takomto prípade určené príslušnými ustanoveniami o dedení zo zákona alebo zo závetu.

Ad b): Veci získané darovaním nadobúda obdarovaný manžel tiež do svojho oddeleného vlastníctva (majetku). Pokiaľ boli obdarovaní obaja manželia spoločne, získavajú vec do podielového spoluvlastníctva. Aké budú ich podiely, závisí od obsahu darovacej zmluvy alebo sa použije zákonná domnienka, že podiely oboch obdarovaných manželov sú rovnaké (§ 137 ods. 2). V pochybnostiach o osobe obdarovaného, treba vychádzať z obsahu darovacej zmluvy, najmä z vôle darcu a z okolností, za ktorých k darovaniu došlo, ale aj z dôvodov, prečo k nemu došlo. Pritom treba zároveň vždy prihliadať aj na vzťah medzi darcom a obdarovaným. Nie je správne, ak sa otázka, či bol obdarovaný jeden z manželov alebo obaja manželia spoločne, posudzuje len podľa povahy vecí, resp. podľa účelu, ktorému má vec slúžiť. Jeden z manželov môže totiž dostať vec, ktorá bude slúžiť celej rodine, a naopak, oboch manželov možno obdarovať vecou, ktorá bude slúžiť len jednému z nich. Platne sa môžu obdarovať aj manželia navzájom, ale len za predpokladu, že dar pochádza z oddeleného (samostatného) majetku jedného z manželov.

Ad c): Pri posudzovaní vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania iba jedného z manželov, treba skúmať, či vec je skutočne spôsobilá slúžiť osobnej potrebe alebo výkonu povolania iba jedného z manželov, a zároveň, či takémuto výkonu aj slúži. Ak sú tieto predpoklady splnené, vec bude patriť do oddeleného (samostatného) majetku toho z manželov, ktorého osobným potrebám alebo výkonu povolania slúži, a to bez ohľadu na to, akú majú hodnotu a ako boli nadobudnuté. Nezáleží ani na tom, či pôjde o veci značnej hodnoty alebo o veci cenné so zreteľom na celkovú úroveň majetku manželov. K týmto majetkovým hodnotám sa prihliadne pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, pri ktorom môže druhý manžel žiadať, aby sa mu nahradilo to, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na takýto samostatný majetok (porov. § 150).

25. Do bezpodielového spoluvlastníctva nepatrí ani majetok, ktorý nadobudol niektorý z manželov pred uzavretím manželstva. Rozhodujúcim bude okamih vzniku vlastníctva v právnom slova zmysle k získanej veci, a nie prostriedky na ňu vynaložené, hoci by išlo o prostriedky (alebo len ich časť) použité zo spoločného majetku. Použitie spoločných prostriedkov nemôže nič zmeniť na vlastníctve už raz nadobudnutom, ale možno k nim prihliadnuť pri prípadnom vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva (To, čo každý z manželov vynaložil na spoločný majetok zo svojho, mu má uhradiť zo spoločného majetku druhý manžel, avšak len vo výške zodpovedajúcej pomeru veľkosti podielu, ktorý každému z nich patrí z bezpodielového spoluvlastníctva (R 57/1970)). Veci získané výmenou za vec alebo z výťažku z predaja vecí, ktorá bola vo vlastníctve jedného z manželov, sú naďalej vo vlastníctve tohto manžela (tzv. transformácia vecí). V prípade investícií zo spoločného majetku manželov do ostatného majetku jedného z nich, sú prostriedkami, ktoré je tento manžel v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka povinný nahradiť, prostriedky skutočne na tieto investície vynaložené. Pri ich zisťovaní sa vychádza z ceny vecí a prác vložených do jeho ostatného majetku v čase, kedy boli vynaložené, a nie z východiskovej hodnoty alebo všeobecnej hodnoty zhotovenej veci v oddelenom majetku jedného z manželov (pozri Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 MCdo 10/2011, R 40/2012).

26. Všetky ostatné veci, okrem uvedených výnimiek, zásadne patria do bezpodielového spoluvlastníctva za podmienok ustanovených zákonom. Sú to teda predovšetkým všetky príjmy a úspory z pracovného alebo iného na jeho roveň postaveného pomeru, z podnikateľskej činnosti, príjmy zo sociálneho zabezpečenia, úspory, výhry z lotérií, z výherných vkladných knižiek, výnosy z majetku manželov a pod.

27. Trvanie bezpodielového spoluvlastníctva je zásadne viazané na trvanie manželstva. Dôvodom zániku tohto majetkového spoločenstva je vždy zánik manželstva alebo jeho vyhlásenie za neplatné, môže ním byť však aj iná právna skutočnosť uvedená v zákone. V danom prípade k zániku BSM došlo právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva strán sporu, ako je to uvedené v bode 16. tohto odôvodnenia. Zánikom bezpodielového spoluvlastníctva vzniká možnosť vyporiadania tohto

spoluvlastníctva. Ak v trojročnej lehote od zániku tohto majetkového spoločenstva nedošlo k jeho vyporiadaniu, platí nevyvrátiteľná domnienka o vyporiadaní medzi manželmi uvedená v § 149 ods. 4.

28. Podľa § 150 OZ, Pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

29. Ustanovenie § 150 OZ svojou širokou formuláciou i exemplifikatívnym výpočtom zásad, z ktorých treba vychádzať pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, súdom umožňuje, aby majetkové vzťahy manželov k spoločnému majetku upravili čo najspravodlivejšie v súlade s dobrými mravmi, so záujmami manželov aj ich maloletých detí. Súdy pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva môžu teda odstrániť tvrdosti zákona, ku ktorým by inak mohlo dôjsť pri strohom použití § 143. Predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva je všetko, čo patrilo do tohto spoluvlastníctva a čo existovalo v deň jeho zániku, t. j. v deň právoplatnosti rozsudku o rozvode. Táto doba je rozhodujúca aj pre posúdenie stavu vecí (napr. jej veku, kvality, miery opotrebenia a pod.). Okamih, keď dôjde k zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov je rozhodujúci nielen pre určenie spoločného majetku, ale aj pre určenie jeho hodnoty. Pri určení ceny vecí sa spravidla vychádza z jej ceny v čase, keď sa vyporiadanie vykonáva (R 25/1998). Avšak tomu, kto určitú vec od zániku bezpodielového spoluvlastníctva do vyporiadania užíval, sa môže určiť cena v čase zániku bez ohľadu na cenu v čase vyporiadania, ak mu vec má zostať. Opotrebenie i náklady tu idú predovšetkým na jeho vrub. Len pri veciach, ktoré má jeden z manželov vydať druhému manželovi, sa musia určiť obidve ceny a rozhodnúť o tom, na čí vrub pôjde opotrebenie, resp. iné zmeny alebo záväzky spojené s vecou. Vyporiadanie teda nemá len kvalitatívnu stránku, t. j. usporiadanie vlastníctva k jednotlivým veciam, ale aj kvantitatívnu stránku, pri ktorej ide o hodnotové podiely. Pri vyporiadaní je preto veľmi dôležité určiť správne ceny jednotlivých vecí i hodnotu celého majetku.

30. Z ustanovenia § 150 OZ pre vykonanie vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva vyplývajú tieto zásady:

a) Základnou zásadou je, že podiely oboch manželov sú rovnaké (princíp parity). Z tejto zásady však zákon pripúšťa výnimky, ktoré umožňujú podiely určiť aj iným pomerom (napr. s prihliadnutím na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí, a pod.). Kritérium miery pričinenia o nadobudnutie určitej konkrétnej veci nemožno v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva hodnotiť oddelene, iba pokiaľ ide o jednu vec patriacu do tohto spoluvlastníctva; mieru pričinenia treba hodnotiť zásadne ako kvantitatívne, a nie kvalitatívne hľadisko, a to pokiaľ ide o všetky veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva. Aj v tomto prípade však platí, že každú výnimku treba vykladať reštriktívne.

b) Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo to, čo zo svojho oddeleného majetku vynaložil na spoločný majetok, a je povinný uhradiť to, čo sa zo spoločného majetku manželov vynaložilo na jeho oddelený (samostatný) majetok. To však neznamená, že pri vyporiadaní dochádza k vyúčtovaniu všetkých príjmov a výdavkov manželov po celý čas trvania bezpodielového spoluvlastníctva. Preto sa na tie výdavky, ktoré nedosahujú mimoriadnu výšku alebo ak na to nie sú iné mimoriadne dôvody, zásadne neprihliada (môže ísť napr. o plnenie vyživovacej povinnosti). Naproti tomu by sa malo uhradiť to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na oddelený (samostatný) majetok. Pri určovaní výšky náhrady toho, čo každý z manželov vynaložil na spoločný majetok, sa prihliadne na zníženú (redukovanú) hodnotu vecí (napr. v dôsledku jej spoločného užívania) pri zániku bezpodielového spoluvlastníctva. Pre posúdenie výšky náhrady toho, čo sa zo spoločného majetku manželov vynaložilo na oddelený majetok jedného z nich (a naopak), nie je rozhodujúce, o akú sumu sa jeho majetok investíciami zhodnotil, ale to, aká suma sa na tento účel skutočne vynaložila z ich spoločných prostriedkov.

c) Pri vyporiadaní sa ďalej prihliadne na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí, a pod.

31. Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa vykonáva ako vyporiadanie v tzv. širšom zmysle, to znamená, že do úvahy sa berú a vyporiadávajú aj pohľadávky a dlhy vzniknuté za trvania manželstva účastníkov a ich spoločného hospodárenia. Toto vyporiadanie sa však vykoná iba medzi manželmi, nie aj vo vzťahu k tretím osobám, ktoré nie sú stranami sporu o vyporiadanie. Týmto osobám preto zostáva zachované ich právo žiadať napríklad splnenie dlhu od hociktorého z bývalých manželov.

E/ Z JUDIKATÚRY:

32. Ak za trvania manželstva vznikol dlh, z ktorého bol zaviazaný len jeden z manželov, ktorý napríklad vo vlastnom mene uzavrel zmluvu o pôžičke, a ak sa takto získané peniaze použili na kúpu určitej veci, t. j. bola za ne získaná určitá majetková hodnota, patrí aj táto hodnota - za splnenia ostatných podmienok uvedených v § 143 OZ aj bez ohľadu na to, či bola zmluva o pôžičke platne uzavretá - do bezpodielového spoluvlastníctva. Na záväzok manžela, ktorý takto zaobstaral peniaze, ktoré je povinný vrátiť (či už ako plnenie zo zmluvy o pôžičke alebo ako neoprávnený majetkový prospech v prípade, keď zmluva o pôžičke nebola uzavretá platne), a ktorý ich v skutočnosti vynaložil na spoločný majetok zo svojho, sa prihliadne pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva. To, čo každý z manželov vynaložil na spoločný majetok zo svojho, mu má uhradiť zo spoločného majetku druhý manžel, avšak len vo výške zodpovedajúcej pomeru veľkosti podielu, ktorý každému z nich patrí z bezpodielového spoluvlastníctva (R 57/1970).

Ak mali spoločnú pôžičku manželia, ktorí sa rozviedli, a o ich spoločnom majetku platí to, čo je ustanovené v § 149 ods. 4 OZ, potom sa ten z bývalých manželov, ktorý zaplatil celý dlh z tejto pôžičky (alebo viac ako jednu polovicu), môže žalobou na súde domáhať, aby mu druhý z bývalých manželov nahradil to, čo mal na tento dlh platiť podľa rovnakého podielu ich obidvoch na tomto dlhu (R 22/1991).

Súd v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov nemôže zároveň s uložením povinnosti zaplatiť vyčíslenú sumu na vyrovnanie podielu uložiť z tejto sumy aj povinnosť zaplatiť úroky z omeškania; bráni tomu chýbajúci predpoklad na vznik takéhoto nároku - omeškanie dlžníka s plnením peňažného dlhu (R 88/2000).

Vec, ktorá bola získaná za trvania bezpodielového spoluvlastníctva z prostriedkov patriacich výlučne jednému z manželov (napríklad z peňazí, ktoré mal už v dobe pred uzavretím manželstva alebo ktoré sám získal darovaním), sa nestáva predmetom bezpodielového spoluvlastníctva, ale je vo výlučnom vlastníctve toho, kto ju takto získal (pozri napr. R 42/1972, s. 123). Tak je tomu v bežných prípadoch kúpy veci jedným z manželov z jeho výlučných zdrojov, resp. prostriedkov, kedy ju od predávajúceho kupuje sám (svojim menom) pre seba a kedy sa druhý z manželov na takejto kúpe nijako nepodieľa. V prípade, ak kúpna cena nehnuteľností bola úplne zaplatená z výlučných prostriedkov jedného z manželov, avšak kupujúcimi boli obidvaja manželia, ktorí obidvaja jasne prejavili vôľu nadobudnúť tieto nehnuteľnosti do bezpodielového spoluvlastníctva, je práve táto vôľa rozhodujúca z hľadiska určenia, či nehnuteľnosti patria, či nepatria do ich bezpodielového spoluvlastníctva (rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 19. apríla 2000, sp. zn. 22 Cdo 1658/98). Ak manželia písomnou a registrovanou kúpnu zmluvou ako kupujúci nesporne prejavili zhodnú vôľu nadobudnúť označené nehnuteľnosti do bezpodielového spoluvlastníctva, potom bez ohľadu na to, že kúpna cena bola zaplatená z finančných prostriedkov vo výlučnom vlastníctve jedného z manželov, nemožno dôjsť k inému záveru, než, že sa označené nehnuteľnosti stali predmetom bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov. Nič nebránilo tomu, aby kúpnu zmluvu ako kupujúci uzavrel sám žalovaný a nehnuteľnosti tak nadobudol do výlučného vlastníctva (rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 17. 10. 2001, sp. zn. 22 Cdo 1659/2000).

F/ ÚVAHA A ROZHODNUTIE SÚDU:

33. Aplikačná prax upustila od požiadavky úplného vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva. Preto je potrebné ustanovenia OZ vykladať tak, že predmetom vyporiadania budú zásadne tie veci, ktoré označia strany sporu s tým, že ak opomenuli niektoré veci uviesť, pre tieto bude platiť režim zákonného vyporiadania v zmysle § 149 ods. 4 OZ. Doterajšia judikatúra súdov Slovenskej republiky, v R 49/1973 dospela k záveru, že vec nadobudnutá za trvania manželstva sa stane predmetom BSM, pokiaľ nie je obstaraná za finančné prostriedky, ktoré sú majetkom len jedného z manželov. V stanovisku R 42/1972 bol vyslovený záver, že pri nadobudnutí vecí z prostriedkov patriacich jednak do BSM, jednak do osobného majetku niektorého z manželov, sa takto nadobudnuté veci stávajú predmetom BSM bez

ohľadu na rozsah použitých prostriedkov z BSM. Manžel, ale nemôže uspieť pri vyporiadaní BSM s každou refundačnou požiadavkou, t. j. nárokom na vrátenie toho, čo vynaložil zo svojho majetku na spoločný majetok. Možno nahradiť investície, ktoré sa v spoločnom majetku ešte prejavujú, pokiaľ pred zánikom spoločného majetku manželov nebolo z toho už všetko spotrebované (porovnaj napr. Bičovský, J.: Bezpodílové spoluvlastníctví manželů, Praha Orbis, 1979, str. 185, obdobne tiež Pokorný, M. a spol.: Společné jmění manželů, Linde Praha, 2000, str. 185).

34. Strany sporu sa domáhajú zohľadnenia vlastných peňažných prostriedkov vložených do spoločného majetku (žalobkyňa vo výške 23 434,91 eura a žalovaný vo výške 84 060,70 eura), ktorý ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov existoval. Žiada sa upozorniť, že to čo každý z manželov vynaložil na spoločný majetok zo svojho, má mu byť uhradené zo spoločného majetku druhým manželom, avšak len vo výške zodpovedajúcej pomeru veľkosti podielu, ktorého sa každému z nich dostáva z bezpodielového spoluvlastníctva (viď R 57/1970). Pohľadávka toho z manželov, ktorý zo svojho výlučného majetku niečo vynaložil na majetok v BSM, nesmeruje totiž voči druhému manželovi - smeruje proti celému BSM. Vzhľadom na to hodnotu toho, čo jeden z manželov vniesol zo svojho do majetku v BSM, treba odpočítať od hodnoty majetku v BSM, teda nie od sumy, ktorú by mal na úplné vyrovnanie vyplatiť jeden spoluvlastník druhému spoluvlastníkovi. Ak by bola exmanželovi nahradená celá suma vynaložená z jeho výlučných prostriedkov na nadobudnutie spoločnej veci, bol by druhý manžel ukrátený a prvý by bol zvýhodnený (uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 23Co/41/2017 - 67 zo dňa 20. 9. 2017).

35. Ak počas manželstva jeden z manželov vykonal nejakú splátku na svoj úver (pôžičku), tak túto sumu (splátku) musí vrátiť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a tá sa bude vyporiadavať. Ak každý z manželov vynaložil na spoločný majetok peňažné prostriedky z pôžičiek (úverov) uzavretých každým z nich samostatne, treba ich vyporiadať ako vnos, vynaložený každým z nich na spoločný majetok, keďže § 150 OZ upravujúci vyporiadanie BSM ustanovuje, že každý z manželov je pri vyporiadaní oprávnený požadovať, aby mu bolo uhradené, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok (uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 1151/2007).

36. Refundačnej požiadavke niektorej zo strán sporu v zmysle § 150 OZ nemožno vyhovieť v prípadoch, ak financie nie sú predmetom vyporiadania BSM (netvorí masu BSM, nedochádza k ich rozdeleniu - prikázaniu niektorému z manželov). Spotrebované peňažné prostriedky nemožno považovať za oddelený (výlučný) majetok niektorého z manželov. Pre realizáciu refundačnej náhrady chýba splnenie základných predpokladov a to investícia vlastného majetku, existencia dlhu patriaceho do BSM, ktorý je predmetom vyporiadania (prikázania) BSM. Taká vec (dlh) musí existovať v čase zániku BSM a tvoriť predmet vyporiadania BSM. Pokiaľ tomu tak nie je, nie je možné pri vyporiadaní prihliadať na to, čo niektorý z manželov vložil ako investíciu na jej obstaranie (rozsudok NS SR sp. zn. 7 Cdo 288/2013 zo dňa 18. novembra 2014).

37. Čo sa týka pôžičky z titulu úverovej zmluvy na poskytnutie úveru vo výške 86 000,- Sk (2854,68 eura) zo dňa 10. 9. 2008 uzatvorenej žalovaným s Home Credit Slovakia, a.s. ktorá bola ukončená jednorazovým dohradením úveru v bezúročnom období dňa 17. 10. 2008 (č. l. 157 a 160 spisu), súd uvádza, že táto pôžička bola poskytnutá počas manželstva, bola spotrebovaná a vrátená, všetko počas manželstva, pričom je irelevantné, na čo bola použitá, keďže sa jednalo o spoločnú pôžičku vzniknutú počas manželstva, navyše už neexistovala v čase zániku BSM. Preto, ak by ju aj žalovaný uhradil z výlučných vlastných prostriedkov, na to nie je možné prihliadať podľa bodu 36. tohto odôvodnenia.

38. Podľa ustálenej judikatúry taktiež platí, že ak mal žalovaný vo výlučnom vlastníctve byt, ktorý prenajímal, výnosy z nájmu už patria do BSM a tieto taktiež boli spotrebované počas trvania manželstva a ku dňu zániku nepatrili do BSM, preto pre ne rovnako platí bod 36. tohto odôvodnenia.

39. Úver poskytnutý ČSOB patril ku dňu zániku BSM do BSM vo výške 9699,10 eura. Počas manželstva bol splácaný zo spoločných prostriedkov. Po rozvoje manželstva bola splatený tak, ako je to uvedené v bode 20. tohto odôvodnenia.

40. Úver zo ŠFRB netvorí masu BSM, nakoľko tento záväzok vznikol ešte počas manželstva žalobkyne s jej predchádzajúcim manželom - O. E.. Z listinných dôkazov nevyplýva, že by žalovaný prevzal záväzok splatiť tento úver, bol účastníkom len záložnej zmluvy. Jeho písomné vyhlásenie napísané rukou v dolnej

časti kúpnej zmluvy (č. I. 529 spisu) „ŠFRB - zaplatím 50 %“ nie je možné považovať za prevzatie dlhu podľa § 531 OZ („Kto sa dohodne s dlžníkom, že preberá jeho dlh, nastúpi ako dlžník na jeho miesto, ak na to dá veriteľ súhlas. Súhlas veriteľa možno dať buď pôvodnému dlžníkovi, alebo tomu, kto dlh prevzal. Zmluva o prevzatí dlhu vyžaduje, aby sa uzavrela písomnou formou.“ Takáto forma v danom prípade absentuje.), ani tak za pristúpenie k záväzku podľa § 533 a § 534 OZ, nakoľko neboli splnené podmienky podľa citovaných ustanovení („Kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Kto sa s dlžníkom dohodne, že splní jeho záväzok voči jeho veriteľovi, má voči dlžníkovi povinnosť poskytovať plnenie jeho veriteľovi. Veriteľovi z toho však priame právo nevznikne.“ Ani tu neexistuje písomná dohoda s veriteľom, ani nebola preukázaná dohoda s dlžníkom). Aj zo samotnej žaloby vyplýva, že žalobkyňa tento úver nezahrnula do masy BSM, teda bola si vedomá, že do BSM nepatrí. Uvedený záväzok zostal záväzkom O.. E. a žalobkyne, tento vznikol pred uzatvorením manželstva stranami sporu. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že na tento úver splatil sumu 1540,20 eura, uvedené plnenie potom nastalo z titulu bezdôvodného obohatenia na strane žalobkyne, nie je to možné považovať za vnos žalovaného z výlučných jeho prostriedkov na spoločný majetok, preto pri vyporiadaní BSM nie je možné prihliadať na túto sumu a žalovaný má právo vymáhať si ju v samostatnom súdnom konaní ako vrátenie bezdôvodného obohatenia. Z rovnakých dôvodov potom súd neprihliada ani na splátky vykonané žalobkyňou, táto splácala svoj dlh, ktorý vznikol pred uzatvorením manželstva so žalovaným. O tom, že tento úver nepatrí do BSM svedčí aj fakt, že aj samotný ŠFRB nemá vo svojom spisovom materiáli žiadnu zmienku o tom, že by žalovaný bol jeho dlžníkom. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že záložná zmluva je dôkazom toho, že úver patrí do BSM, súd toto tvrdenie vyvracia, nakoľko ak sa zakladá nehnuteľnosť, v tomto prípade nehnuteľnosť v BSM (hoci len v podiele 1/2), je potrebný súhlas všetkých vlastníkov nehnuteľnosti, súhlas na zriadenie záložného práva však nie je možné považovať za prísľub spoluvlastníka (žalovaného), že dlh voči veriteľovi splní on a nie pôvodný dlžník (žalobkyňa s O.. E., resp. len žalobkyňa, ak sa v rámci vyporiadania BSM s O.. E. takto dohodli, čo je však pre veriteľa irelevantné).

41. Súd sa stotožnil s tvrdením žalobkyne, že účet v ČSOB, a.s., O.: J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, patril do BSM. Tento vznikol (bol založený) dňa 18. 9. 2007 (t. j. počas manželstva), a hoci bol vedený na meno žalovaného, patril do BSM. Žalovaný nepoprel dátum vzniku účtu, preto súd vychádzal z tvrdenia žalobkyne (dokazujú sa len sporné veci). Zostatok na účte však nebol predmetom vyporiadania s poukazom na bod 33. tohto odôvodnenia.

41. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že do zaniknutého BSM ku dňu jeho zániku patrili tieto veci:

a/ Nehnuteľnosti (s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Bratislave pod č. k. 3S/135/2011 - 47 zo dňa 16. 4. 2013 v spojení s rozsudkom Najvyššieho Súdu SR pod č. k. 1Sžr/129/2013 - 72 zo dňa 30. 10. 2014, právoplatným 23. 12. 2014 - založené na č. I. 83 - 108 spisu):

- podiel 1/2 k celku na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Šaľa, odbor katastrálny, pre kat. úz. Š., obec Š., a to

- par. reg. „B.“ č. XXXX/X - záhrady o výmere 695 m²,

- par. reg. „B.“ č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorja o výmere 1665 m²,

- rodinný dom so súp. č. XXXX postavený na parc. č. XXXX/X;

a to aj napriek tomu, že časť kúpnej ceny vo výške 500 002,- Sk (16 597,03 eura) bol vnos žalobkyne do spoločného majetku a to s poukazom na bod 32. tohto odôvodnenia (rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 17. 10. 2001, sp. zn. 22 Cdo 1659/2000).

(Ďalší podiel 1/2 k celku vlastní žalobkyňa.)

b/ Pasíva - pôžičky:

- úver z ČSOB, a.s. č. 056221, ktorého zostatok ku dňu zániku BSM bol 9699,10 eura (potvrdenie z č. I. 36 spisu).

42. Na základe znaleckých posudkov predložených stranami sporu (č. I. 142 a 238 spisu) na ocenenie nehnuteľností patriacich do BSM sa strany dohodli (na pojednávaní konanom dňa 24. 3. 2016), že všeobecná hodnota celej nehnuteľnosti je 199 000,- eur, pričom do BSM spadá podiel 1/2 k celku, t. j.

všeobecná hodnota nehnuteľností v BSM je 99 500,- eur (na každú stranu tak pripadá suma 49 750,- eur).

43. Do zaniknutého BSM ku dňu vyporiadania BSM súdom patria tieto veci:

Nehuteľností (s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Bratislave pod č. k. 3S/135/2011 - 47 zo dňa 16. 4. 2013 v spojení s rozsudkom Najvyššieho Súdu SR pod č. k. 1Sžr/129/2013 - 72 zo dňa 30. 10. 2014, právoplatným 23. 12. 2014 - založené na č. l. 83 - 108 spisu):

- podiel 1/2 k celku na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Šaľa, odbor katastrálny, pre kat. úz. Š., obec Š., a to
 - par. reg. „B.“ č. XXXX/X - záhrady o výmere 695 m²,
 - par. reg. „B.“ č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere 1665 m²,
 - rodinný dom so súp. č. XXXX postavený na parc. č. XXXX/X.
- (Ďalší podiel 1/2 k celku vlastní žalobkyňa.)

44. Čo sa týka financovania kúpy nehnuteľností, súd vychádzal zo zhodných tvrdení strán sporu vyjadrených na pojednávaní konanom dňa 24. 3. 2016. Nehuteľnosti sa kupovali v podiele 1 za kúpnu cenu 3 367 702,- Sk (111 787,23 eura), pričom kúpna cena 111 787,23 eura bola splatená vo výške 2 867 700,- Sk (95 190,20 eura) z úveru v ČSOB a sumu 500 002,- Sk (16 597,03 eura) splatila žalobkyňa z finančných prostriedkov poskytnutých rodinnými príslušníkmi. Žalobkyňa tvrdila, že v tom čase celá nehnuteľnosť mala hodnotu 8 000 000,- Sk (265 551,35 eura), a teda, čo žalovaný investoval do nehnuteľností (1 300 000,- Sk a 600 000,- Sk, spolu 1 900 000,- Sk, t. j. 63 068,45 eura) zodpovedalo majetkovému právu, ktoré žalovaný nadobudol, teda peňažné prostriedky pretransformoval na vlastníctvo k nehnuteľnostiam. Preto je žalobkyňa toho názoru, že nie je možné pri vyporiadaní prihliadať na túto investíciu. Žalovaný potvrdil, že žalobkyňa nadobudla nehnuteľnosti pôvodne s prvým manželom, ako aj to, že polovicu nehnuteľností odkúpili so žalobkyňou od jej detí. Táto polovica nehnuteľností patrí do BSM. Potvrdil, že podiel 1/2 na nehnuteľnostiach kúpili za cenu 3 367 702,- Sk (111 787,23 eura), a že táto kúpna cena bola financovaná tak, ako to uviedla žalobkyňa. Ďalej uviedol, že cca dňa 20. 9. 2008 bola možnosť mimoriadnej splátky úveru v ČSOB, ktorú uhradil v sume 1 366 000,- Sk (45 342,89 eura) z predaja bytu žalovaného, v sume 600 000,- Sk (19 916,35 eura) ako dedičstvo po jeho rodičoch, sumou 86 000,- Sk (2854,68 eura) z úveru z Home Creditu a sumou 100 000,- Sk (3319,39 eura), ktorú si požičal od kolegu, S. U., bytom Q. (uvedené však nijako nepreukázal); k tomu sa pripočítali aj úroky zo sumy 1 900 000,- Sk (63 068,45 eura), ktorú vložil na účet dcéry I.. Táto suma z úrokmi narástla na 2 008 573,68 Sk (66 672,43 eura). Všetky tieto peniaze vložil na mimoriadnu splátku úveru v prospech ČSOB.

45. Zodpovedá pravde, že z výpisu z účtu (č. l. 462 spisu), IBAN: J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorý patril do BSM, vyplýva, že dňa 12. 9. 2008 žalovaný vložil na účet hotovosť vo výške 2 008 573,50 Sk (66 672,43 eura) a dňa 22. 9. 2008 vykonal splátku úveru v ČSOB v celkovej výške 2 321 603,02 Sk (77 063,10 eura), z toho riadna splátka 21 603,21 Sk (717,10 eura) a mimoriadna splátka 2 300 000,- Sk (76 346,01 eura).

46. Súd pri vyporiadaní BSM prihliadala na tieto vnosi strán sporu:

- u žalobkyne vo výške 500 002,- Sk (16 597,03 eura) z titulu zaplatenia zvyšku kúpnej ceny za nehnuteľnosti patriace do BSM v podiele 1/2; splatenie zostatku úveru v ČSOB vo výške 6712,- eura dňa 27. 7. 2017; t. j. spolu 23 309,03 eura (túto sumu riadne preukázala listinnými dôkazmi); iné vnosi tvrdené žalobkyňou vo vyjadrení zo dňa 10. 4. 2018 súd nebral do úvahy, nakoľko ich žalobkyňa vôbec nepreukázala, alebo sa nejednalo o vnosi, ako vyplýva z vyššie uvedeného odôvodnenia tohto rozsudku;

- u žalovaného vo výške 2987,10 eura - splátky úveru ČSOB po rozvode manželstva, t. j. po zániku BSM (nie vo výške 5975,35 eura - túto sumu nijako nepreukázal, čím neuniesol dôkazné bremeno podľa § 150 CSP); mimoriadna splátka úveru z ČSOB, a.s. vo výške 76 346,01 eura (2 300 000,- Sk) zo dňa 22. 9. 2008 - súd však za vnos do BSM považuje „len“ sumu 1 966 000,- Sk (65 259,24 eura - financie vo výške 1 366 000,- Sk/45 342,89 eura použil žalovaný z predaja bytu vo výlučnom vlastníctve, a sumu 600 000,- Sk/19 916,35 eura z dedičstva po jeho rodičoch), t. j. spolu 68 246,34 eura; iné vnosi tvrdené žalovaným vo vyjadrení zo dňa 2. 5. 2018 súd nebral do úvahy, nakoľko ich žalovaný vôbec nepreukázal, alebo sa nejednalo o vnosi, ako vyplýva z vyššie uvedeného odôvodnenia tohto rozsudku (napr. pôžička

z Home Credit, nájomné za byt vo výlučnom vlastníctve, splátky úveru ŠFRB, pôžička od kolegu, ktorej vznik, poskytnutie, splatenie a jej účel nijako nepreukázal).

47. Vzhľadom k tomu súd pri výpočte peňažnej refundácie pre účely vyporiadania vychádzal z toho, že žalobkyňa je povinná vyplatiť žalovanému jeho podiel na nehnuteľnostiach, ktoré súd prikázal do vlastníctva žalobkyne a to vo výške 49 750,- eur; polovicu vnosov žalovaného do BSM z jeho výlučného majetku, t. j. sumu 34 123,17 eura (68 246,34 eura/2); zároveň je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni polovicu vnosov žalobkyne do BSM z jej výlučného majetku, t. j. sumu 11 654,52 eura (23 309,03 eura/2). Celkovo je žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému titulom vyporiadania BSM sumu 72 218,65 eura (49 750,- eur + 34 123,17 eura - 11 654,52 eura). Súd určil lehotu na plnenie dlhšiu ako 3 dni z dôvodu výšky sumy, ktorú žalobkyňa musí zaplatiť žalovanému, nakoľko sa nejedná o bežnú sumu, preto jej je potrebné poskytnúť dostatočnú lehotu na to, aby si tieto finančné prostriedky bola schopná zabezpečiť. Určená lehota, samozrejme, nebráni žalobkyni zaplatiť sumu skôr, pokiaľ touto disponuje. Lehota je určená len ako maximálny časový úsek, v ktorom je povinná sumu zaplatiť.

48. Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako to vyplýva z enunciatu tohto rozsudku. Súd do masy BSM zahrnul len tie veci, ktoré existovali v čase rozhodnutia súdu (t. j. nehnuteľnosti), splatenie úveru súd zohľadnil len pri určení finančnej refundácie (t. j. úver nezahrnul do masy BSM, nakoľko v čase rozhodnutia súdu úver už bol splatený), pretože pre súd pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 217 ods. 1 veta prvá CSP).

49. Súd poznamenáva podľa § 153 ods. 2 CSP, že na vyjadrenie žalovaného zo dňa 28. 9. 2018 (č. I. 560 spisu) ako na prostriedok procesnej obrany z dôvodu aplikácie sudcovskej koncentrácie konania neprihliadal, nakoľko na pojednávaní konanom dňa 3. 5. 2018 súd uložil stranám povinnosť najneskôr do 20-tich dní od pojednávania doručiť posledné relevantné listiny či vyjadrenia s tým, že na neskôr predložené dôkazy a vyjadrenia súd nebude prihliadať a súd ani stanovenú lehotu nepredĺži. Keďže žalovaný predložil vyjadrenie a s ním aj dôkazy až dňa 28. 9. 2018, súd postupoval podľa § 153 ods. 2 CSP a to najmä s prihliadnutím na dĺžku konania, počas ktorého strany mali a mohli predkladať svoje dôkazy a vyjadrenia.

50. Právna úprava v ustanovení § 150 CSP zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 CSP).

51. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

52. Súd dáva stranám do pozornosti, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv slobôd nepatrí dožadovať sa stranou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

G/ TROVY KONANIA:

53. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 257 CSP, podľa ktorého súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných

zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 CSP). Aplikácia ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255a nasl. CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom. V prejednávanom prípade je súd toho názoru, že nie je možné posúdiť, vzhľadom na predmet a výsledok sporu, a ani pri jednej zo strán skonštatovať, či mala a v akej výške vo veci procesný úspech či neúspech a to aj vychádzajúc zo zásad uvedených v § 150 OZ. Súd považuje za spravodlivé, aby si pri vyporiadaní BSM strany sporu znášali náklady na trovy konania každý sám. Pri vyporiadaní BSM zostáva majetok strán rovnaký (v niektorej časti len pretransformovaný), čo je dôvodom na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. Tento postup zároveň je dôvodom aj na rozhodnutie o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie BSM, ako to vyplýva z nasledujúceho bodu odôvodnenia.

H/ SÚDNY POPLATOK ZA VYPORIADANIE BSM:

54. O povinnosti zaplatiť súdny poplatok súd rozhodol podľa položky 6 Sadzobníka súdnych poplatkov (§ 6 ods. 1 a 2 zák. č. 71/1992 Zb. súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov). Podľa tejto položky (písm. a/) sa platí súdny poplatok za podanie žaloby na vyporiadanie BSM a to vo výške 66,- eur, ktorý žalobkyňa zaplatila po podaní žaloby a to dňa 27. 10. 2011 (č. I. 22 spisu). Podľa položky 6 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov sa platí aj súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov a to z predmetu konania, ak sa konanie skončilo rozsudkom, vo výške 3%, najmenej však 66,- eur a najviac 16 596,50 eura. Podľa § 2 ods. 1 písm. b/ cit. zák., poplatníkom sú obe strany sporu (ďalej len "strana") v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo jedna z nich podľa rozhodnutia súdu. Súd považuje za spravodlivé, aby obe strany znášali náklady na zaplatenie súdneho poplatku v rovnakej miere a to vzhľadom na predmet konania. Hodnota vyporiadaného majetku je 191 055,37 eura. Podľa § 7 ods. 8 cit. zák., v konaní o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov je základom poplatku cena všetkých vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a ostatných hodnôt, ktoré sa pritom vyporiadávajú (nehnuteľnosti a vnosi strán sporu do BSM). Podľa § 7 ods. 11 cit. zák., základ poplatku sa zaokrúhľuje na celé euro nadol, v danom prípade na sumu 191 055,- eur. 3% z takto určenej sumy potom predstavujú súdny poplatok vo výške 5731,65 eura, ktorý sa podľa § 7a písm. c/ cit. zák. (vypočítaný poplatok sa zaokrúhľuje s presnosťou na eurocenty tak, že ak suma prevyšujúca celé číslo je väčšia ako 50, poplatok sa zaokrúhľuje na pol eura nadol) zaokrúhľuje na sumu 5731,50 eura. Pre každú stranu tak predstavuje súdny poplatok výšku 2865,75 eura (5731,50 eura/2).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie a to v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 371 CSP žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

Podľa § 372 CSP v odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.